2014-04 Nisan 5 TL (KDV Dahil)
K.K.T.C 5 TL

facebook.com/Baya
twitter.com/BayanYa

BAYAN YANI

29

Ücretsiz uygulanması gereken " kürtaj", hiçbir yasal dayanak olmaksızın çaktırmadan sona erdirildi. Ve kadınlara ücretsiz olarak uygulanması gereken spiral de paralı oldu.

ISSN 2146-1384

Akşamsefası

Bu not defterlerinden biri, sizin derginizde

Erdoğan, seçim sonrası tayfasıyla balkon konuşması yaptı...

Cemaat trafoya giren ake-peli tekir isimli kedinin alem fotoğraflarını yayınladı...

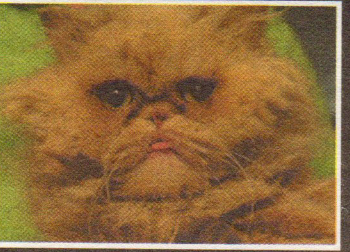

Antep'te elektriği kesen evli ve 8 manik babası kedi Selahattin Ç.'nin şok görüntüleri...

Konu ile ilgili bağlantıların Ferzad isimli İran kedisiyle Reza Zarrab üzerinden yapıldığı ortaya çıktı...

Zekeriyaköy'de evinden çıkarak kaybolan küçük Pamir yasa boğdu. Onu aramak için seferben olan duyarlı insanlar ve Pamir için Tweetler atan sapık bir kitle ise kan dondurdu.

YÜZÜ POŞULU BİR ÇOCUK. CEBİNDE DEMİR BİLYELER OLAN BİR ÇOCUK... NE EKMEK ALMASI NE ALAKASI VAR... POLİS ELİNDE SAPANLA O KİŞİNİN KAÇ YAŞINDA OLDUĞUNU NEREDEN ANLAYACAK.. ANNESİNE SESLENİYORUM.. MEZARINA NİYE DEMİR BİLYELER KOYDUNUZ?.. CEBİNDEN PATLAYICI ÇIKTI, BİLYELER ÇIKTI HASTANEYE GÖTÜRÜLDÜĞÜNDE...

İmam otururşa...

BAYANYANI

Balçiçek İlter: "Ben inandım" dedi...

Enerji Bakanı'nın seçim gecesi gerçekleşen elektrik kesintileriyle ilgili "trafoya kedi girmiş" açıklaması büyük yankı uyandırmıştı. Bunun üzerine geceleri gözüne uyku girmeyen deneyimli gazeteci Balçiçe yemedi, içmedi trafo müdürüyle bir röportaj yaptı. Oladan sonra sütü kesilen Tahsin K.'nın psikoloik tedavi gördüğü kaydedildi.

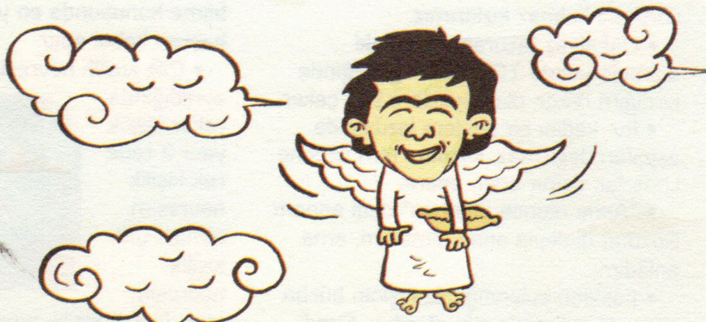
TISLAMIŞLAR

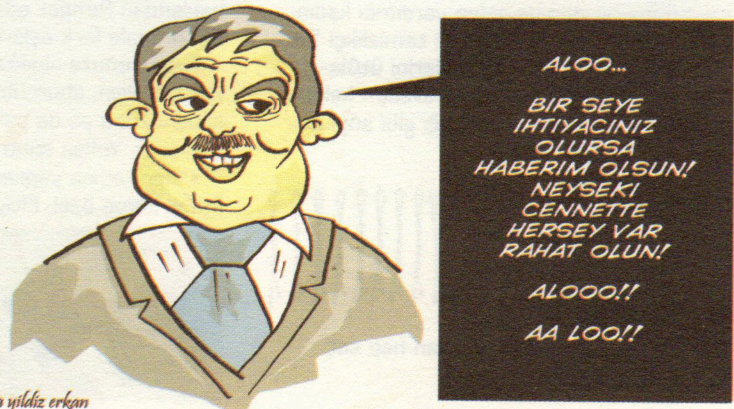
Olay gecesi trafodaki makamında her zamanki gibi çekirdek çitleyip tv seyreden Tahsin K. şunları söyledi: "Sıradan bir geceydi. Pazar geceleri hanım zorla banyoya soktuğu için içimi bir fenalık kaplar eve geç giderim. Oturmuş çekirdek çitliyordum birden tıkırtılar ardından feryatlar duyuldu. Dışarı çıktığımda deri pantolonlu üstleri çıplak 14-15 tane kedinin trafonun altını üstüne getirdiğini kabloları cırnakladığını, prizleri çıkardıklarını gördüm. Ben pissst peestt yapınca üzerime yürüyüp üstüme sigdirdiler yani işşediler, yüzümü cırnakladılar. Paramparça ettiler. Kimseye anlatamadım. Karıma traş olurken kesildi diye yalan söyledim. Banyoda saatlerce ağladım, sıcak sıcak suları döküntüm. Gece gözümü bir saniye kırpmadım, hava aydınlanınca bi ara içim geçmiş.. Ertesi gün iftiralar atılınca konuşmaya karar verdim."

O DA Bİ CAN

Şikayetçi olmayacağım nihayetinde kedi.. Ama evde beslenmesine karşıyım. Tüyü neyin kaçar.

Cumhurbaşkanı Gül, 268 gün sonra Berkin Elvan'ı sordu...

NİSAN
İÇİNDEKİLER

4 EX'ten taneler
5 Feyhan Güver Mukara Kukara
6 Ramize Erer Van Gogh
8 Betül Yılmaz
9 Sıdıka
10 İpek Özsüslü Sinemor
12 Ezgi Aksoy Cinnet Kutusu
13 Gülay Batur
14 Melda Onur #OccupyCHP
15 Feyhan Güver
16 Sokak Stil
18 Ayşen Baloğlu Fatima Y. Erkan
22 Fotorol Zekiye Zümrüt
24 Ayça Çalkoparan
26 Duygu Yavuz Sibel Bozkurt
28 Katina Karanikola
31 Harem
32 Feyhan Güver Yaşam Koçu Afet

Akşamsefası

PAPARAZZİYE EX'TEN TANELER

Raziye İçoğ

• **"Senden çok iyi ev kadını olur"** konulu evlenilme potansiyelimi, **"senden çok iyi aldatılan kadın olur"** potansiyeline çevirdi EX.

• Evliliğimize özenip evlenenleri kıskanmış olacak ki, EX boşanıp yeni bir evlilik yaptı.

• Annem hep **"Allahtan korkan, kuldan utanan gelinler, damatlar ver yarabbim!"** diye dua ederdi. Tek kızı olmasına rağmen damatlar diye sürçen dilinden çıkan **"-lar"** çoğul ekli dua, bir daha evlenme konusunda kabul olmasın sakın.

• **"En büyük aşklar nefretle başlarmış"**, ama panzehiri: **"her şey nasıl başlarsa öyle bitermiş"**.

• Annemin uydu kanallarını zapinglerken çıkan **"Tüü! Terbiyesiz kanallar"** diye korktuğu kanallardaki resimler gibi resimler vardı EX'in evliliğimizi aldattığı objelerin üzerinde...

• Evlenmeden önceki flört dönemi ayrılıklarında mahvolan EX'lerin esas o zamanki tavırları büyük aldatmacaymış.

• EX, babasının mezarlığında çekilen dizilerde **"mezar dizide rol aldı"** diye sevinçli bir gurur duyardı hep.

• Evden uzaklaşıp döndüğümde

EX'in aldatma şüphesinden yatağımı araştırmak aklıma bile gelmedi. Yoğun ev kadınlığımdan, teflon tencere ve tavalarıma metal kaşık değdirmemiş olması daha önemli idi.

• EX, ameliyatımda refakatçi olarak kalırken koridorda öyle bir horladı ki, hastalar hastaneden kovdular. Günlük 11 TL ödediğimiz refakatçi kâğıdımız sayesinde kaçak kalan refakatçiler EX'in horlamasına dua ederek yemek yediler ve **"Ah be kardeşim... Sen bu adamla nasıl yatıyorsun? Horlaması inlemelerimizi bastırdı. Bari burada birkaç gün rahat yat"** dediler.

• EX'in yaptıklarından sonra **"oldu, öldü bir"** dedi büyük bir komşum. Yani, **olmuşla ölmüş birdir...**

• Herşeyi kırıp tamir edemeyen EX, kırdığı kalbimi tabi ki tamir edemeyecekti.

• Satış temsilciliği için iş başvurusu 3. görüşmesinde, **"sizi ilerde bir hilti kullanıcısı olarak görmek isteriz"** diyen hilti şirketi, müthiş bir öngörü ile EX'in çok iyi kırıcı-delici olacağını sabitlemişlerdi.

• EX için beddua ettiklerinde susturuyordum. Yukarıdan dilek hakkım varsa şayet, kendim için güzel şeyler dilemek istiyordum; hakkımı EX için ziyan etmek istemiyordum.

• Oh be! Komşum tarafından EX hayatımla özdeşleştirilen dizideki adam denizde kayboldu.

• Bir kıza görücü gelindiğinde, ilk istenmede verilmeyişi, prestijmiş. Ben prestijimi baştan kaybetmişim meğer...

• **"Keşke EX'i güldürmeseydin, eğlendirmeseydin; daha önce giderdi"** dedi dostlarım... Ah benim bitmek tükenmek bilmeyen mizahi meslek aşkım...

• EX, psikoloğa gitmemiş biri olsaydı; tedavi olmak için psikoloğa güvenebilirdim.

• **"Aldatırsa aldatırım"** diyen arkadaşım; oldu olacak aldatma teklif edip birlikte aldatalım da EX'lerin yaptığını legal hale getirelim.

• **"Evlilik resmi bir müessesedir"**... Resmiyetten hiç hoşlanmam zaten.

• EX'in açtığım hiçbir tv dizisine itiraz etmeyişi, ne diziyi ne de bizi önemsemeyişindenmiş.

• Herkese iyi gelmez bazı kalıp sözler. EX'ten sonra **"o adam geri dönecek"** demeleri çok zayıf birisine **"kilo vermişsin"** demek gibi tüketiciydi.

• EX evliliğimde, kendimi stepne lastiğe benzetiyordum. **"Bir gün lastiği patlayacak, değiştirmek için bagajı açtığında stepnenin patlat olduğunu görecek"** diyordum, ama açık kalan bagaj kapısından fırlayarak kurtuldum EX'ten.

GÜNDEMLİK PAPARAZZİYE

• EX'ler çok daha iyi bir şey bulduklarında alçaklıklarını kabul ederek giderler.

• EX beni defalarca aldattığını itiraf ettikten sonra; **"ben aldatmasam sen aldatacaktın"** diyordu.

Sanki Büyükşehir Belediye Başkanlığına adayız da, oy farkı ile öne geçecek.

• RTE **"feysbuk yuva yıkan"** diye çok önce kapatsaydı, EX sanaldan değil, hangi kanaldan aldatacaktı acaba?

• EX'in kalbimi çalmamış olması onun hırsız olmadığını kanıtlamaz.

• Sempati duyduğum kişiler bu dünyadan göç ediyor hep. Ama bu batıl inanıştan dolayı bile sempati duymayacağım EX'ler var.

• EX ile ruhsal dengem bozulmuştu. Korkum bütün korkularımdan daha çoktu. Kendi kendine açılan kapıdan bile korkuyorum.

• Öleceğimizi unutup yaşıyoruz da EX'lerin yaptıklarını unutamıyoruz

KADIN YANIM

• Zaman hızla değişiyor. Sabahın erken saatlerinde çalan ev telefonunda banttan yayınlanan yıkama topu reklâmı ile uyandırılıyordum. Şimdi ise otomatik kıble bulan akıllı seccade reklamı için çalan telefon sesi ile uyandırılıyorum.

• Kadınlar ev işine bile **"nankör"** derler. Çünkü yaptığı temizlik tekrar kirlenerek kadına ihanet etmiştir.

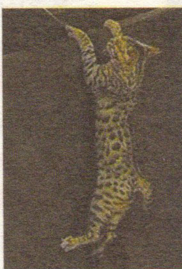
• Harflerle kodlamalarda şehir isimleri klasiktir. Karşı telefonda kelimeyi anlatmak istedikleri kişi kadınsa kadın isimleri ile; erkekse hayvan isimleri ile kodlama yapan erkekler var.

• Yakın gözlüğü alınca, kendimi ancak büyümüş hissettim.

• Annemle bir zamanlar, **"akşama ne pişireceğim, akşama yemeğim var. Sen ne pişirdin?"** falan konuşurduk. Şimdi siyaset konuşuyoruz. Çok üzgünüm sohbetimizin tadı, tuzu kaçtı!

• Ev kadını, yanan liralara üzüldüğü kadar, ocakta yanan yemeğe üzülmez. Bitmeyen hediye kontör gerginliğinden, kontör bitirebilmek için hiç aramadığı kaynanayı, görümceyi falan arar.

• Bir zamanlar kadınların korkulu rüyası idi; tertemiz yıkayıp kurusun diye balkona sarkıttıkları halılarının, kedi atılarak takılan tırnakları ile aşağı düşürmek sureti ile çalınması...

• Eskiden filmlerde sevdiği var iken, başkası ile evlenmek zorunda bırakılan kadının, yıllarca sevdiğini beklemesi ve evlendiği o adamla hiç yatmamasını, yani sevişmemesini takdir ederek seyreden kadınlardan hala bir sürü var.

• Bir kadına göre sır söylenebilir, ama şifre asla söylenmez.

• Bazı yörelerde **"evden beyaz gelinlikle çıktın, ancak beyaz kefenle bu eve dönebilirsin"** deniyor. Umarım güzel gitmeyen birlikteliklerinden kendi yaşamlarına geçerek hiçbir yere dönmek zorunda kalmaz kızlarımız.

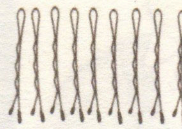
• Doğalgaz faturası aşağıdaki dairenin yüzde 10'u kadar geldiğinde kırdığım rekor, olimpiyatlara beş çeker.

• Ev kadını bir şeylere kızdığında eşyaları dağıtmaz, kırmaz. Tam tersine toparlar, tamir eder, onarır.

• **"Anne olunca anlarsın"** dedi annem. Sözünü dinleyip anne olmadım, ama anladım...

• Eskiden evlendiğimiz kişinin bütün ailesi ile evlenmiş gibi olurduk. Şimdi buna bir de eve gelen yardımcı kadın eklendi. Komşuya gelen temizlikçi **"bu hafta Ercü'nün gömleklerini ütülemeyeceğim"** deyince afalladım kaldım. Aynen karısının kısalttığı gibi söylüyordu yardımcı kadın.

• Hırsızlık mesleğindeki erkeklerin sevgililerini saç tokası takanlardan seçmesi lâzım. Filmlerde kilit açan adam yanındaki kadından hep saç tokası istiyor.

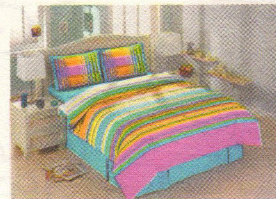
• Bir kere yanlış telefonla, yanlış zil ile uyandırılmaya gör... Bütün gün zincirleme öyle geçer, yanlış kapı, yanlış mail...

• Artık aile içi kavgalarda **"dizilerden ders alsaydın birazcık"** gibi cümleler kuruluyor.

• Garanti şartlarında teknik serviste tamir edilirken jelatini ellenmeyen elektronik aletlerin jenatini, mahalle tamircisinde saniyesinde sökülüp atılıyor.

• Bir kadın yaşını hiç telaffuz etmez, ama bir şeyin herkesten daha öncesini bilme konusunda en yaşlı olmayı en baştan kabul eder.

• Çift kişilik nevresim, tam ikiye ayrıldığında, teker kişilik yani 2 tane tek kişilik nevresim olmaz. Çift kişilik nevresim aslında 1,5 kişilik nevresimdir. Birisi hakkından feragat eder ölçü bağlamında. Aradaki fark eşlerin sarılma farkıdır.

• Avucunuza aldıktan hemen sonra kuruyemişin, aburcuburun falan kavanozunu ya da paketini kapatmalısınız. Yoksa sonu gelir paketin.

• Her kadına yapılacak iltifat başka. İltifat kişiye özel. Eltiye **"komiksin..."** dedim, aile krizi çıktı.

• Ocak üstü tost tavalarından çok daha memnunum. En azından tek tarafı yanıyor tostun.

• Atm'ye para yatırırken 200 TL sıkıştı. Bu konuda tek olduğumu düşündüm. Ertesi gün banka güvenlik görevlisi anlattı 7 bin TL sıkışan, fazla para çıkmış.

• Otobüs, yol tarifi, saat sorulmasına alışmıştım; ama durakta teyze **"ara mevsimler nereye gitti be yavrum?"** diye sorunca cevap veremedim.

• Kot pantolonlarda yazan uluslararası **"W 38"** bedenin, aslında bizim beden kalıplarımıza göre **48** bedene tekabül ettiğini bilmek istemiyor hiçbir kadınımız.

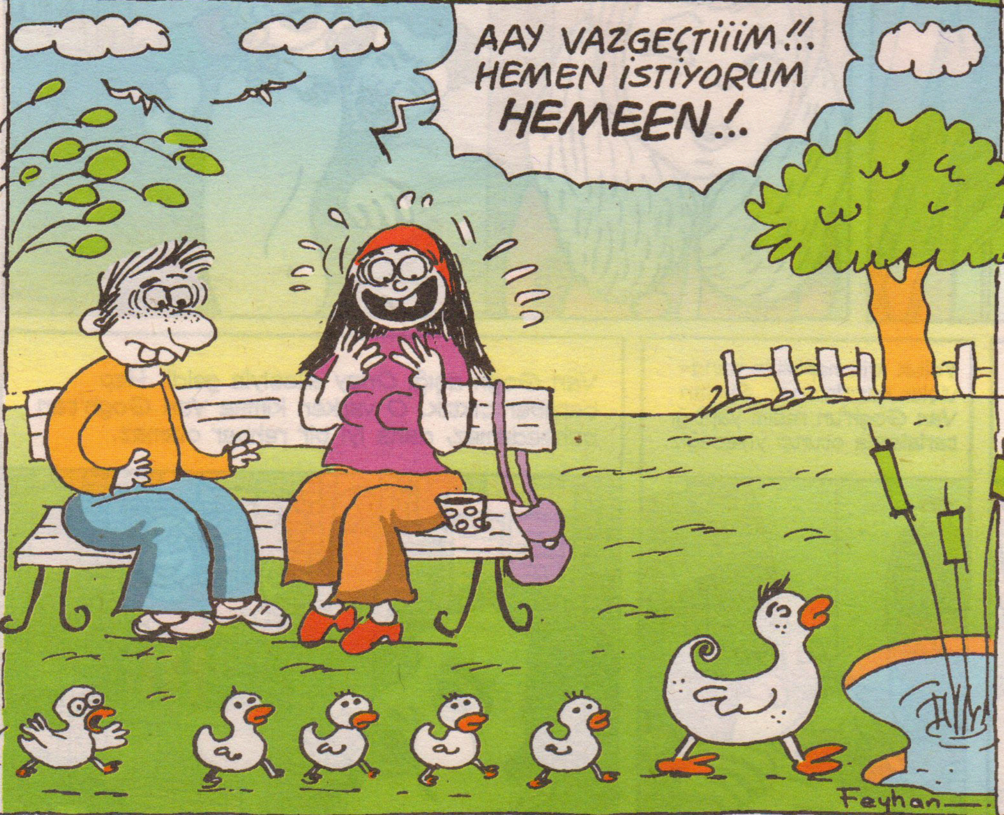
• Eskiden **"o tabak bitecek"** derdi anneler, şimdi **"dikkat! o tabak bitmeden kalkılacak"** diyorlar, obeziyete karşı diyetisyenler ve annelerimiz.

• Tekrar dünyaya geleceksem eğer, **"güve"** olarak dünyaya gelmek isterdim. Tül perde programında çamaşır suyu ile ve bol sulu yoğun deterjan ortamında 30 derecede yıkanıp duş ferahlığında ortalarda dolaşan... Buzdolabındaki elma kurusu kavanozunda 6 ay, hiç görmesem yaşamaya devam eden güve olarak tekrar dünyaya gelmek isterdim.

Akşamsefası

HAYATIM BEBEK İŞİNİ BİR DAHA DÜŞÜNSEN.. BİZİM İÇİN ÇOK ERKEN... BENCE DAHA SONRAYA ERTELEYELİM...
PE..PEKİ ÖYLE YAPALIM MADEM...

AAY VAZGEÇTİİİM!!. HEMEN İSTİYORUM HEMEEN!..
Feyhan

KADINLAR DA ERKEKLERLE EŞİT OLSUN OLUM... ONLAR DA İNSAN...
YEMEK YAPMAK ZOR LAN...

OFF DER DEMEZ KIRKINA GELDİK... GEÇTİ ÖMRÜMÜZ, GİTTİ EN GÜZEL YILLARIMIZ...
KIZ DELİ MİSİN, ASIL BUNDAN SONRASI GÜZEL...
KOCALARI ANCAK EĞİTTİK... ÇOCUKLARI BÜYÜTTÜK... KAYNANALARI YOLA GETİRDİK... SEVİŞMEYİ ANCA ÖĞRENDİK...
RESMEN NİRVANA'YA ERDİK KIZ... DAHA NE İSTİYON...
Feyhan

KIZ GÜLBAHAR, BUNCA SENEDİR NİCE YİĞİTLER SIRTIMI YERE GETİREMEDİ... BİR TEK SANA YENİLDİ BU KOCA MEMET PELVAN...

KIZLAR HAYIRDIR, BU NE KEYİF BÖYLE?..
GEL GEL, SIDIKANIN HELVASINI YİYORUZ...
BU GECEN GİDİCİ OLMUŞTU DA İYİLEŞTİ YA, ONU KUTLUYORUZ.
BEN ÖLDÜKTEN SONRA HELVAMI YAPSALAR NE... BEN YİYEMEDİKTEN SONRA...
Fey-.

Van Gogh

Kız Hikayeleri **Ramize Erer**

Paris'in çinko çatılarıyla aynı grilikte, akşam yağan yağmurdan ıslak kalmış soğuk bir hava. Ben ne kadar dayanabilirim bilmiyorum ama, Van Gogh, bu griliğe dayanamayıp, mutluluk bulduğu sarı rengin bol olduğu, küçük bir kasaba olan Auvers sur-oise'ya kaçmış.

Bugün, Paris'te yaşayan ressam arkadaşımız Onay bizi, bu küçük kasabaya götürecek, heyecanla erkenden kalktım.

Kızım babasını uyandırmaya çalışırken, ben ekmek almaya çıkmıştım.

Van Gogh Paris'te nasıl yaşamıştı? Deliliklerini, kadınlarla yaşadığı karşılıksız aşkları, kardeşi Theo'ya olan aşırı bağlılığını biliyordum ama günlük hayatını bilmiyordum. Sıcacık bagetleri dayanamayıp ısırmış mıydı acaba?

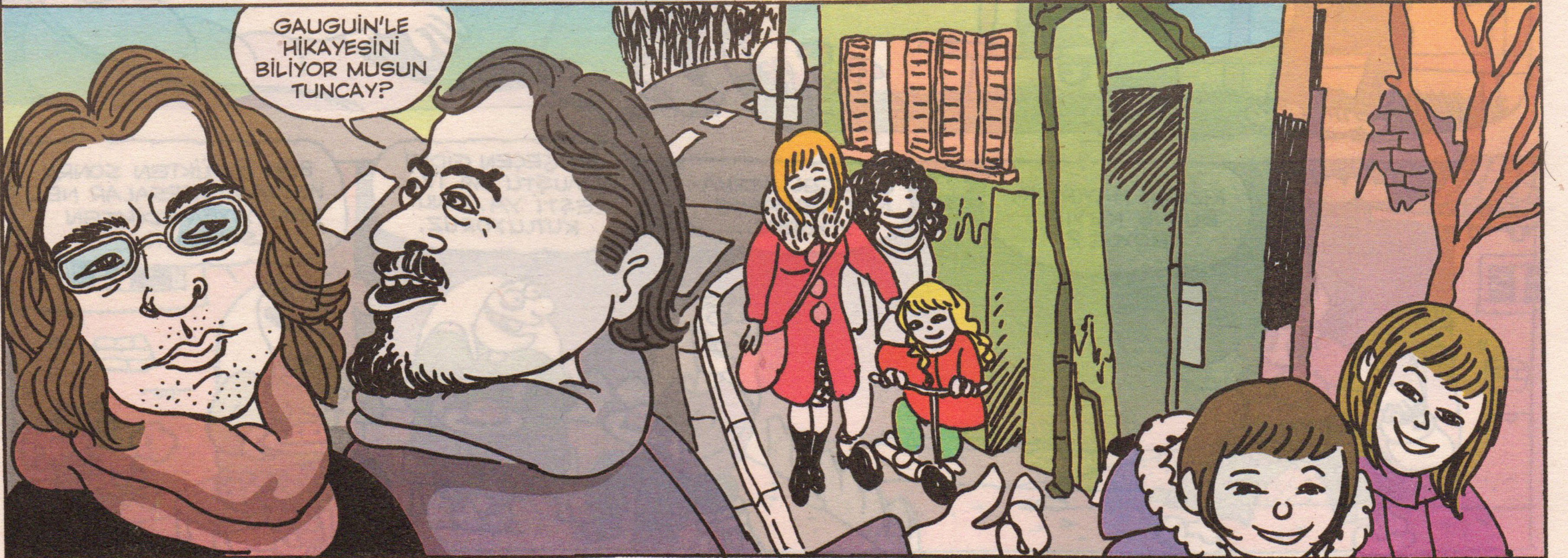
Yolluk için hepimize sandviçler hazırlıyorum. Bunları Van Gogh'un resim yaptığı tarlalarda oturup yiyeceğiz.

Van Gogh aşığı Onay ailesiyle geldi. Hep beraber çıktık. O varken kimse Van Gogh'tan bahsedemez, daha iyi bir rehber olamaz.

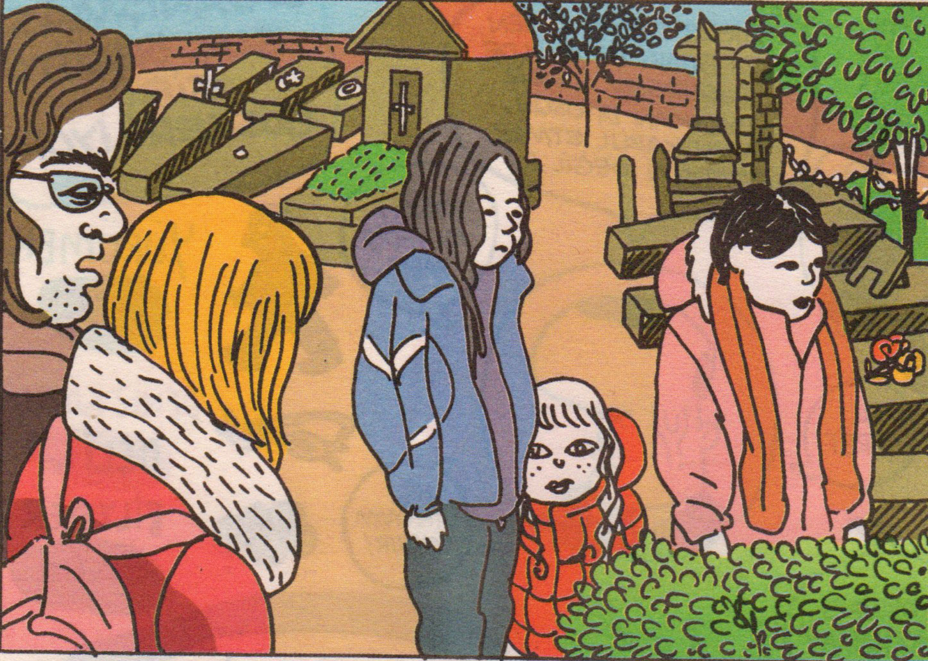
O bütün kasabayı ezmere biliyor. Defalarca gelmiş buraya, hep birilerini getirmiş ve defalarca büyük bir iştahla anlatmış. Mezarlığa giderken kasaba ve Van Gogh'la ilgili bilmediğimiz hiçbir şey kalmamıştı. Onunkisi öyle büyük bir sevgi ki oğluna bile Van Gogh'un ağbisi, Theo'nun adını vermiş.

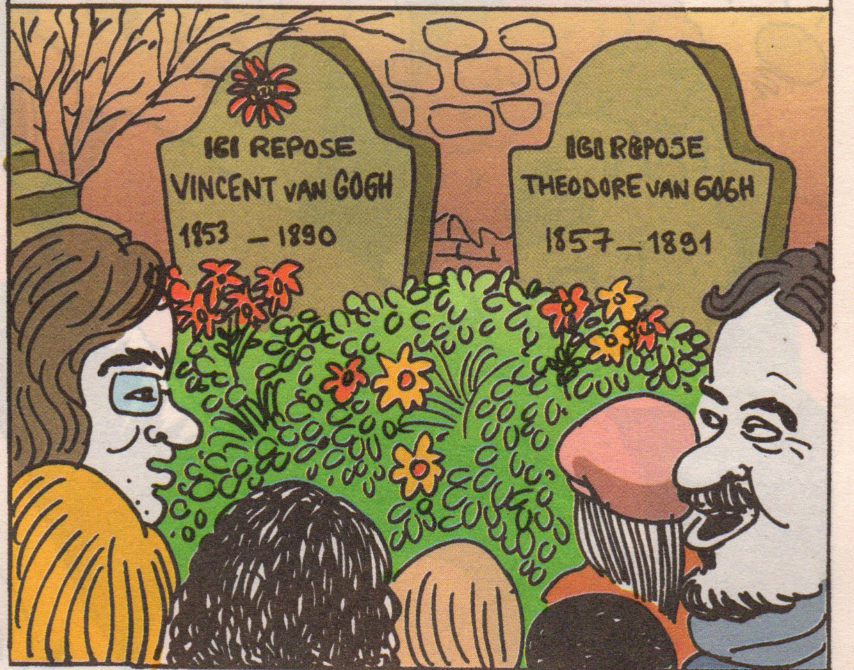
Kasaba olduğu gibi korunmuş, yıkılıp yerine tokiler yapılmamıştı. Zaman durmuş gibiydi burda, en çokta tarlalarda. Van Gogh'un resmini yaptığı kargalar sanki biraz önce uçmuştu. Yavaş yavaş bizi ele geçiren sarı bir mutlulukla gevşemiştik hepimiz burda.

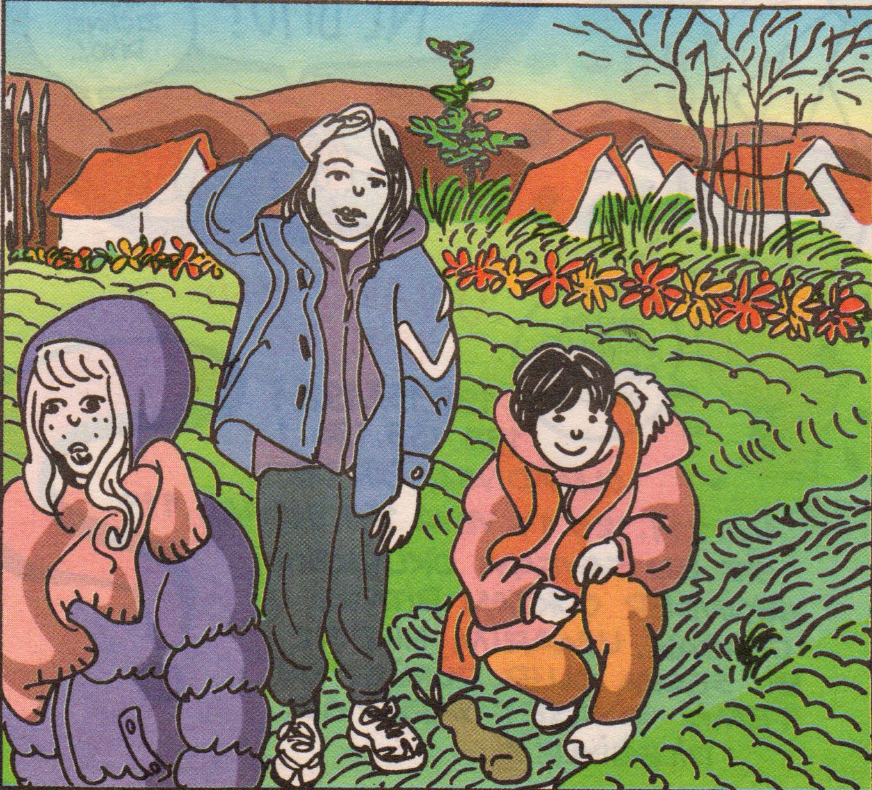
Büyük bir ressamın mezarı, aşırı mütevaziliğiyle çok etkilemişti beni. Birbirleriyle şakalaşan, şamata yapan çocuklar bile sessizleşmiş saygıyla durmuşlardı bu iki kardeşin mezarı başında.

Bir ziyaretçi, usulca küçük bir ayçiçeği bırakmıştı Van Gogh'un mezar taşının üzerine. O sırada Onay, "İşte, ben oğluma bu yüzden Theo adını verdim, iki kardeş birbirine bu kadar bağlı olsun diye" demişti, kızı Defne'ye bakarak.

Çocuklar Millet'in de resimlerini yaptığı bu tarlalarda koştururken, Onay da bize Van Gogh'un gördüğü karga halisünasyonlarını, kendini göğsünden vuruşunu, sürüne sürüne evine gidişini adeta yaşar gibi, coşkuyla anlatıyordu.

O gün, kış sezonunda kapalı olduğu için Van Gogh'un yaşadığı, acılar çekerek öldüğü 8-10 metre karelik küçücük dairesini göremedik. Ama, resimlerinden görür görmez tanıdığımız, belediye binasını, kiliseyi, kadınların çamaşır yıkadığı dar sokakları gezdik. Festival zamanı tekrar gelmek için sözleştik.

Akşamsefası

SON VİRAj

ROBOT LOBİA

BERKİN ELVAN ÖLDÜ . . . BURAKCAN KARAMAN ÖLDÜ.

AMA TAYYÖR YAŞIYOR!

EMRİ KİM VERDİ DİYORLAR, BEN VERDİM BEN VERDİM!

I LOVE AKBOY

HADİ GELİN BAKALIM ÇAPULCU İPNELER!

FİNANSSAL

PİYASALAR BUNDAN ETKİLEN-MEZ!

SIFIR-LADIM BABA.

HERKES SESİNİ KESECEK!

HER TAPE HER YER TAYYAP!

TAKSİM DAYANIŞMASI SUÇ ÖRGÜTÜ GİBİ GÖSTERİLİYOR!

HIRSIZ TAYYİP DESEN HADİ BUNU Bİ ŞEKİLDE UYDURURSUN. HIRSIZ BAŞBAKAN DİYOSUN, BUNU KABUL ETMEK MÜMKÜN DEĞİL!..

KENDİ-Mİ YEDİR-MEM...

YÜRÜMEK SUÇ

DENİZ GÖZLÜĞÜ DELİL

BİLYELER SİLAH

NO ŞEREF

HİÇ UTANMAM YOKTUR!

KÖKÜNÜ KAZIRIM!

FEZLEKE'DE NE DİYO?

TÜRKİYE ZIÇANZİ DİYO!..

8888-44 88

ÇAĞDAŞ BÖREK

FOSSSUR

ONU DA ENGELLE-RİZ, ELHAM-DÜRİLLAH!

O VAKIT YENİ DNS'LER

198.153.192.1
198.153.194.1
OLMADIYSA BİR DE
141.211.125.17 VEYA 141.211.144.117
SİZ BU SAYFAYI OKURKEN SEÇİMLER ÇOKTAN BİTMİŞ OLACAK. UMARIM HİLESİZ Bİ SEÇİM OLUR. DÜRÜST VE TEMİZ SİYASET YAPILMASI DİLEĞİYLE!

HEPİMİZ BERKİNİZ ÖLDÜRMEKLE BİTMEYİZ!

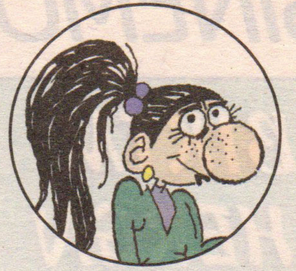
POLİS 155

Betül Yılmaz 22.03.04

Akşamsefası

Sıdıka

Popiş Safiye

- Sıdıka bak bi şey sorucam ama gülmek yok. Gülersen ağzını ense köküne kadar yırtarım, ahirete kadar otuziki dişin meydanda kalırsın. Angajman kurallarımı baştan söyliyim bak, gülmek yok... "Pompiş" ne demek?

- Aile kızı kuralları gereği buna cevap veremem anne... Yalnız şu kadarını söyliyim, internetten duyduysan pompiş diil, popiş demek istiyor olabilirsin...

- Ha evet popiş... Yalnız enternnetten felan duymadım. Ben öyle sizin nesil gibi enternet manyağı değilim Sıdıka... İcap ettiğinde kövümün veb sayfasına bakmak, akraabalarıma felan hal hatır sormak için ayda yılda bir giriyorum. Bu popiş lafını Goncagül Teyzen sordu, akraabalarından duymuş. Evet şimdi, popiş ne demek Sıdıka? Götümüz gibi bişeyimiz mi? Popo mu yani... Özelimiz mi bizim?

- Ehehe... Ne desem bilmem ki? Onun gibi bişey heralde. Ya sen niye kafaya takıyosun, nerden çıkarıyosun bunları? Valla son zamanlardaki durumunu çok iyi görmüyorum anne. Ayıptır söylemesi, demin Goncagül Teyze'yle konuştuklarınıza kulak misafiri oldum. Duyduklarım yüzünden az kaldı kulağım uçukluyodu.

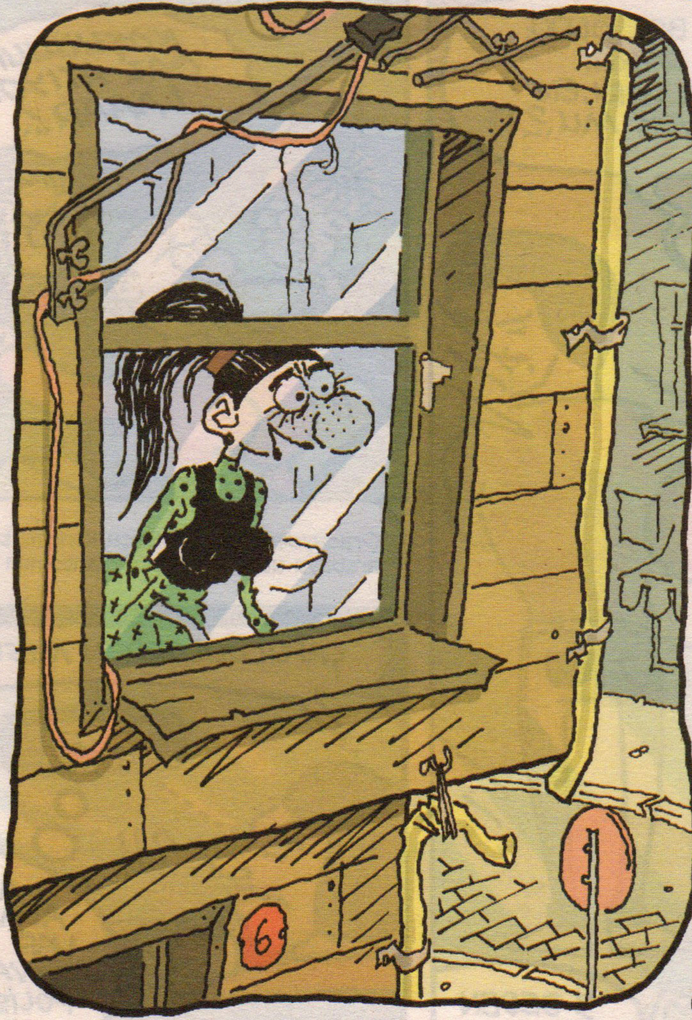
- Oh olmuş kulağına casus cadaloz. Vatan hayını... Sen de izinsiz dinlemeseydin büyük kimselerin konuşmasını.

- Hayır, duyduklarım pek büyük kimselerin konuşmasına benzemiyodu. Daha çok şeker sanıp babaannesinin sinir hapını yutmuş kız çocukları gibi konuşuyodunuz. Ya da gazetede okuduklarım doğru: memleketin topluca içine düşdüğü gerilim mahalle arasındaki gizli delileri ortaya çıkartıyo.

- Deli deme anneye, ağzın eğri kalır, ayrıyetten taş kesilirsin. Sonra "Safiyanım putperest olmuş evinde ağzı eğri bi heykel besliyo" diye mahallede laf çıkar.

- Yok, bu gerilim ve kutuplaşma beni delirtti de tuhaf sesler mi duyuyorum acaba diye kendimden kuşkudayım ben. Bu öğleden sonra Goncagül Teyze'yle bir hacker'ı ziyaret edicekmişsiniz gibisinden laflar duydum sanki... Ya da bana öyle geldi, gidip tuzlu bi ayran içiyim, sonra da amuda kalkıyım, beynime kan gitsin, bi tuhaflık var bende.

- Kız cam çerçeve açıkken ortalık yerde amuda kalkma sakın, her tarafın görünür. Hem bi tuhaflık felan yok, doğru duymuşsun; Goncagül'le beraber hekır'a gidicez biz. Kızını heklettiricek, bilgisayarla bozmuş karı kafayı. Gece gündüz yok tape çıktı seyredecem, vay kedi resmi geldi paylaşacam diye klavye başından kalkmıyomuş. Bi Hekır Efendi'nin adını söylediler, şıp diye kesiyomuş O interneti felan. Ben de abingili heklettiriyim diyorum.

- Nasıl yani, abim @ görse mertek sanır. Öyle internetle bilgisayarla felan ne ilgisi var ki?

- Ööle deme, cep telefonuna da iyi geliyomuş bu herif. O mendebur alet vik vik bütün gün abinin elinde. Hekır Efendi naapıyosa uzaktan bişey yapıyomuş kilitleyip atıyomuş telefonu. Bi ön görüşme yaptık bu Hekır Hazretleriynen, bana abinin doğum tarihini ve tuttuğu takımı felan sordu. Zannedersem ona göre akşam yıldızlara falan bakıcak, abinin telefon şifresini bilcek.

- Aman noolucak o kadarını ben de bilirim. Abim gibi "Hasta Fenerli" mahalle delikanlılarının hemen hepsinin telefon şifresi, bu güzide kulübün kuruluş yıldönümü olan "1907" dir ya da kendi doğdukları yıl. Sen o hekır hazretlerine kaç para vericeksen bana ver, 5 saniyede kilitliyim abimin telefonunu.

- Peki Goncagül'ün kızını bilgisayardan soğutabilir misin?

- Hihe. Evvela bu bilgisayarın mausunu dolunay vaktinde üç yol ağzına götürüp gömüceksiniz Safiyanım. Arkasından, kız uyur iken kırkbir besmele çekip bilgisayarın power düğmesine basacaksınız, masaüstünden "dil seçenekleri" menüsüne girip "eşek dili"ni işaretliyceksiniz...

- Kız bilir bilmez ağza alınmaz ööle şeyler, alay geçiyorum derken kendi kendine hek olur da yamrı yumru kalıverirsin alimallah.

- Ne münasebet Safiyanım, ben gayet ciddiyim. O kıza elceğizimle bir virus programı yazarım daha o dakka, Bill Gates'i domuz gibi görmeye, Mark Zuckerberg'ten tiksinmeye başlar, bilgisayardan elini eteğini çekip kendine moher kazak örmeye girişir.

- Ciddiysen şu halana da yaz bitane. Tee Sinop'tan doğru babanı bana karşı doldurup duruyo. Büyü için felan lazım olursa diyerekten üç tel de saçını aldıydım yastığın üzerinden. Ben onu bi bahaneyle enternete çekiyim, hek et halayı, patlat suratına virüs şeysini...

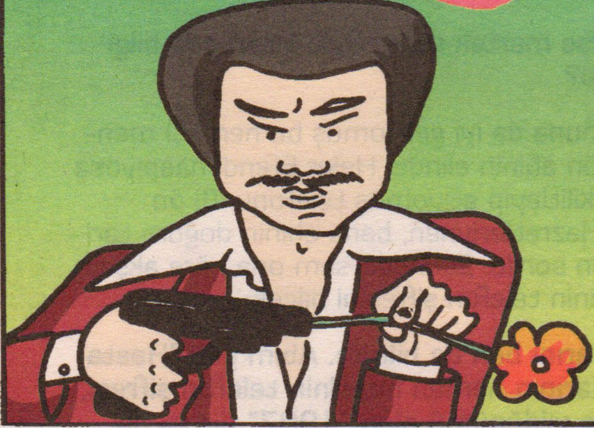
- "Görümce Virusu" diyosun... Ah be, ben şimdi üniverstede okuyo olucaktım ki, şöyle sosyoloji bölümü felan, "İnternet ve Mahalle Karıları" diye bir doktora tezi yazıcaktım. Nedir bu bööle ya, cep telefonundan bilgisayara kadar nasıl bir yanlış kullanımdır, ne tür bir algı bozukluğudur...

- Bindokuzyüzelliiki.

- Ne dedin sen anne?

- Bindokuzyüzelliiki dedim... Terliklerimin şifresi. Aynı zamanda doğum tarihim. Ben senin annen yaşında kadınım Sıdıka, utanmıyo musun bana deli, algı bozuğu filan demeye. Şuracıkta terlikle heklerim de kimse alamaz elimden. Kaçma psikopat cadı! Gel popişine popişine vurucam... Kaçma kız...

Akşamsefası

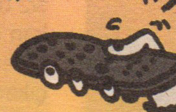

Akşamsefası

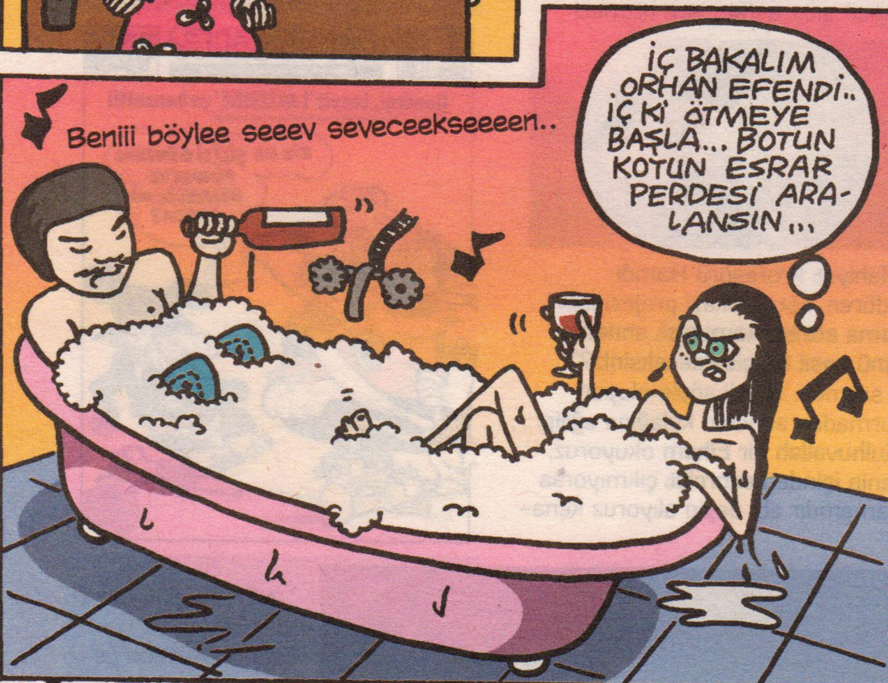

Akşamsefası

aksoyezgi@gmail.com

Ezgi Aksoy

• Ben başbakan olsam, öyle lobi mobi konuşmazdım. Hiç mi okumadınız birader; lobiler, İllimunati, gizli faaliyetler, gizli tarikatlar, tek gözün sırrı, her yerde karşımıza çıkan piramidin sırrı falan... Aman diyim yani!

• Seçimlerle ilgili en güzelini **Mücella Yapıcı** söyledi: "Bu seçimlere meşru olmayan bir hükümetle giden herkes sonuçlarına da katlanmak zorundadır" diyerek. Dağılabiliriz...

• Bana sorarsanız keşke oy sandıklarının yanına bir de çöp kutusu koysalarmış. **AKP**'ye oy verenler sandıklara, diğer partilere oy verenler de doğrudan çöp kutularına atardı. Çok daha uğraşsız, temiz iş olurdu. 21. yüzyıla gelmişiz, bunu da mı biz söyleyeceğiz yahu!

• Temsili demokrasi, halka şirk koşmaktır.

• Şimdi size anarşistlik tarihini yeniden yazacak değilim; ama gelmişiz 21. yüzyıla, doğrudan demokrasinin çok çeşitli adaptasyon ve yöntemlerle uygulanabilceğini de hatırlatmakta beis görmüyorum. Vay efendim tüm dünya böyle derseniz; işte illimunatidir, tek gözdür falan derim ben de. Maksat bilin bunlar yani...

• **Ağrı**'da, **Angara**'da, **Ceylanpınar**'da oyları say say bitiremediler. **Dağhan Irak** yazmış; "kazanılmamış seçim yoktur, yeterince sayılmamış oy vardır." Evet bence dağılabiliriz.

• Şu hayatta zorla maruz bırakıldığım hiçbir şeyi sevemedim.

• Dünya kadar seçim analizi yapıldı. Benim yegane seçim analizim şudur; Türkiye'nin Belediye Başkanı Tayyip Erdoğan mitinginden ayrılanlara mikrofon uzatılır ve "dinlediniz mi tape'leri?" diye sorulur. İstisnasız herkes aynı şeyi söyler; "ne dinlicem ya! Biz başbakanımıza güveniyoruz!"

• **Yeni tape neden çıkmıyor** deniyor? Nası çıksın? Adam daha cümlesini bitirmeden söyledikleri emir telakki edilip derhal uygulanır oldu. Tape kaydı yapılacak konuşma mı kaldı?

• Yüce milletimiz, eleştirmek ile yargılamak arasındaki farkı bilmiyor. Net!

• Şu direniş hiçbir şey öğretmediyse, bu coğrafyanın çorak topraklarında kan suyuyla büyüyen çocukların isyanının bir bahar çiçeği gibi hayat dolu ve taze olduğunu öğretti bize.

• Lise öğrencisi **Gülsüm Koç**'un müebbete mahkum edilmesine yeterli olan ne deliller açıklanıyor, ne de gizli tanığın kim olduğu. Doğrusu; tesadüfen büyüyebildiğimiz bu ülkede parmaklıkların nerede başladığı ve bittiği hiç belli olmuyor.

• Şu sıralar **Fezleke** adlı eseri okumaya çalışıyorum. Ancak yazar çok değişik bir üslup kullandığından tam olarak şaapamıyorum. Eser sahibinin hayal gücü çok genişmiş diyim ben size.

• **ÇHD Genel Başkanı Selçuk Kozağaçlı**: "Başbakanın mahkeme kararlarını tanımadığı bir yerde, siz de mahkeme kararını tanımayın. Başbakan oğlunu savcıya göndermiyorsa, siz de göndermeyin. Evini, sarayını yıktırmıyorsa, siz de yıktırmayın. Ne zaman başbakan mahkeme kararlarını tanır, biz de o zaman tanıyacağız deyin." dedi çıkar çıkmaz. Evet dağılabiliriz...

• Anayasa Mahkemesi eşittir kulağımızın arkası. Anladın sen onu...

• Pamir'in arama çalışmaları sırasında **twitter** gene kanalizasyona döndü. Bağzı insanların ağzından kan ve irin damlıyor, buna artık kesin kanaat getirdim. Alimize, Ethemimize, Berkinimize acımıyorlar. Kısa süre içinde Pamir'i de Gezici ailenin çocuğu ilan edip ona da acımadılar. **Küçücük çocuklara acımıyorlar!** Bundan öteye artık köy yok sanırım.

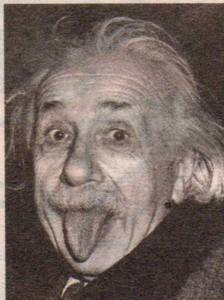
• On yaşındaki **Mehmet Ezer** kafasından gaz fişeği ile vurulduğunda da açtılar gene kan damlayan ağızlarını. Tarihe not düşülsün; bazılarını çocukları yaşayabilsin diye değil, daha çok çalabilsin diye vuruluyor diğerlerinin çocukları!

• Genelde **Aragorn**'a vericem oyumu ama yerelde **Saruman**'a. Ağaç mağaç kesiyorlar ama baraj yaptılar. **Uruk Hai** yaptı adamlar lan, daha naapsınlar...

• Geceleri kapınızı iyi kitleyin; şu sıralar sokaklarda kendi yıkıcılığıyla yürüyen **mutlak kötülük** ete kemiğe bürünmüş aramızda dolaşıyor!

• Einstein diyor ki; "3. Cumhuriyeti bilmem ama 4. Cumhuriyet posta güvercinleri ile haberleşecek."

• Twitter kapanınca YouTube'la, YouTube kapanınca Facebook'la devam ettik. O da kapansaydı mail gruplarından yürüyecektik gidebildiğimiz yere. Ondan sonrasını da katırla devam ederdik artık.

• Twitter ve **youtube yasağı**, trafoya giren kediler, **helyum lobisi** falan filan güldük eğlendik ama Türkiye giderek yalnızlaşıyor. Avrupa ülkeleri birer ikişer sesini yükseltip kenara çekiliyor ve ilişkileri minimuma indirme sinyali veriyor. Bu gelişmelere hiç sevinmeyin! Başımıza kalacaklar... Kapıyı dışarıdan kitleyecekler olum, anlasanıza!

• 3. Köprü inşaatında göçük meydana geldi ve maalesef üç işçi hayatını kaybetti. El kadar çocuklar için bile vicdanı titremeyenlere işçi haklarını nasıl anlatacağız bilemiyorum ki...

• Bir duble yol uğruna ya Rab, nice yıldızlar batıyor!

• Şu hayatta vicdanı kurumuş insanlardan daha tehlikeli herhangi bir şey olduğunu zannetmiyorum.

• Yanıbaşımızda yüzyılımızın en vahşi savaşlarından biri yaşanıyor ve biz bu yangın yerinin ortasına kendimizi atmak için her şeyi göze almış birilerini zapt etmeye çalışıyoruz. Böylesi bir akıl firarı, böylesi bir çılgınlık ortasında kaldık... Tarihe not düşülsün; bizim için **"kaybedecek hiçbir şeyleri yoktu, akıllarından başka"** diye yazarsınız vakti gelince.

• İki çeşit savaş karşıtı vardır. Gerçek savaş karşıtları ve sokma şimdi bizi orayacılar.

• Ekonomi etkilenir, istikrar bozulur, baklagil fiyatları fırlar diye karşıysanız savaşa, siz savaş karşıtı falan değilsinizdir.

• Bir adam eşini 181 kilometre boyunca dövmüş... İşte duble yollar, işte gıcır gıcır asfalt, işte hizmet!

• **İlahiyat Profesörü Hamdi Döndüren**, süt bankası projesi için **"iyi ama ateist, komunist annenin sütünü nasıl tespit edeceksiniz?"** diye sormuş. Şimdi şöyle oluyor; çaktırmadan annenin kulağına eğilip **üç Kulhuvallah bir Elham** okuyoruz, annenin içinden **exorcist** çıkmıyorsa bu tamamdır abi deyip alıyoruz kenara.

• Canım **Emek Sineması**'nı yıktılar, yetmedi hukuki süreç sürerken bir yandan inşaata başladılar. Tabi aslında bizim memlekette hukuk, insanın kendine yakışan avm'yi yapabilmesidir.

• Cemaat okullarından kurtulmak isteyenlere fen ve Anadolu liselerinin kapıları açılıyormuş. Valla şimdiki çocukların işi zor. Bizim zamanımızda en fazla iki cevaplı soru falan olurdu yani.

• **Eskişehir**'de **Haziran Direnişi** sırasında polisin dövdüğü 176 kişiye dava açılmış. **İnsan gerçekten hayret ediyor** diyecem ama etmiyor aslında.

• **Haziran Direnişi** sırasında **Sarıgazi**'de polis işkencesine maruz kalan **Hakan Yaman** vakasına bakınca, bazen sadizmin üniforma giydiğini görüyor insan ve bir süre soluksuz kalıyor.

• Ülkenin bi kesimi topluca botoks yaptırmış gibi sanki. Dünya yansa gene aynı boş suratla bakıyorlar. Vasiyet edin de mezarınıza mermer değil, asfalt döksünler böyle yaldır yaldır...

• Sinema bileti almadan önce Türkiye'de sansürlü mü yasaklı mı listesinden kontrolünüzü yapın ki; sonra film diye kuşa dönmüş bir bant izlerseniz, vay efendim ben paramı geri istiyorum falan olmasın!

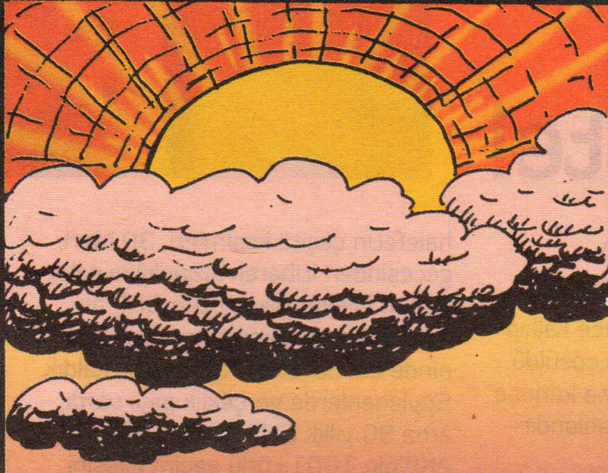

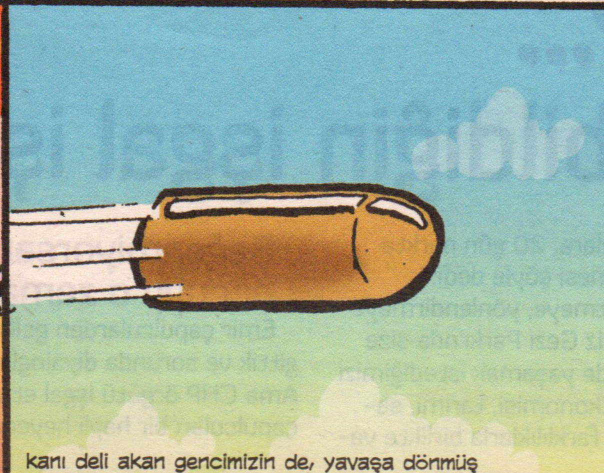

• Demirel'in hakaret olsun diye **Ecevit**'i **Allende**'ye benzettiği olmuş vaktiyle. Ülkenin bi yerden sonra artık tımarhaneye bağlayacağı daha o günlerden belliymiş aslında, ama işte el mahkum yaşıyoruz.

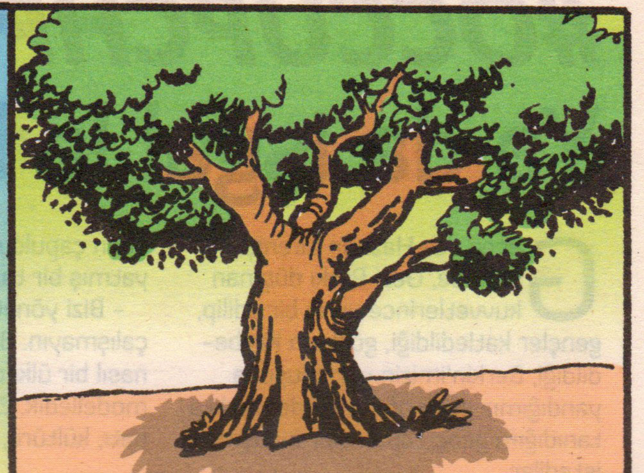
• Önümüzdeki ay delirerek tataklarıyla oynayacak kıvama geleceklериniz hariç, görüşürüz. Her nerede deliriyor ve delirtiliyorsanız... Esen kalın!

Şaman'dan Medet...

GÜNAY BATUR

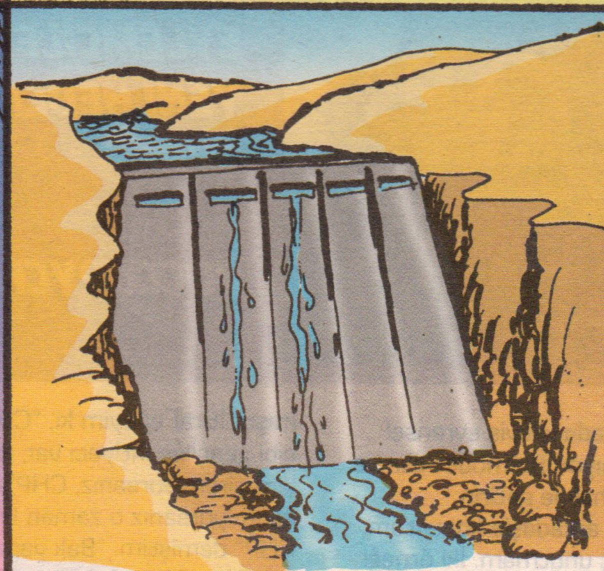

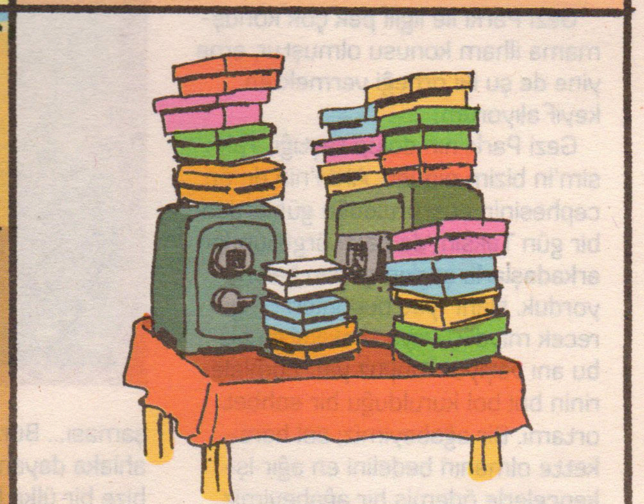

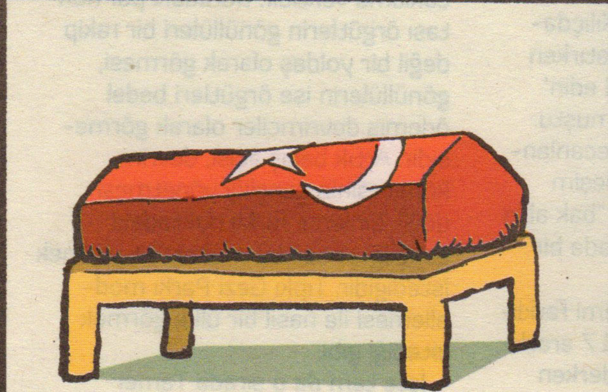

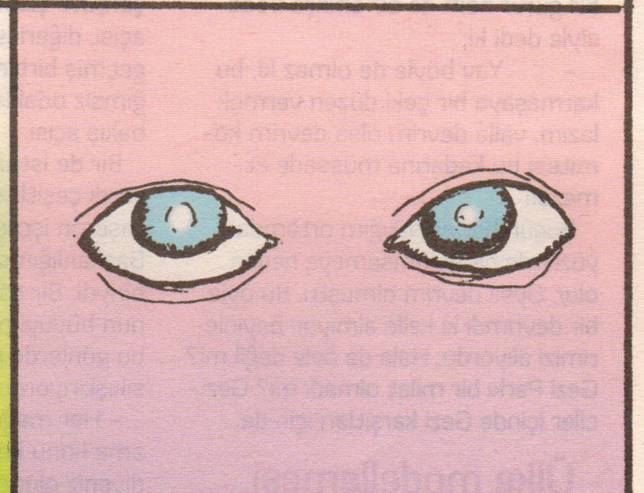

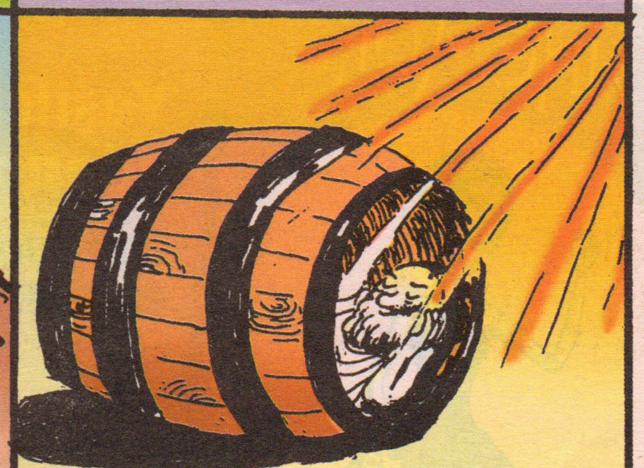

gbatur@gmail.com

Akşamsefası

#OCCUPCHP...

Ya da işgal la bildiğin işgal işte!

Geçen yaz Haziran direnişi ertesinde, Gezi Parkı düşman kuvvetlerince yerle bir edilip, gençler katledildiği, gözlerin kaybedildiği, Berkin'imizin vurulduğuna yandığımız günlerden birinde, parkta tanıdığım genç çapulcular buluşmak istediler.

Birçoğuyla buluştuk. Kimisi TBMM'ye geldi, kimisiyle İstanbul'da bir kahve de, ya da bir bira eşliğinde sohbet ettik.

Gezi Parkı ile ilgili pek çok konuşmama ilham konusu olmuştur, ama yine de şu iki örneği vermekten keyif alıyorum:

Gezi Parkı'nın dolup taştığı, Taksim'in bizim olduğu, AKM'nin de ön cephesinin coşturulduğu günlerden bir gün Taksim'de parti örgütünden arkadaşlarla şaşkın şaşkın bakınıyorduk. Hani "yav bugünleri de görecek miydik" veya "hakikaten biz bu anı yaşıyor muyuz ya!" cümlelerinin bol bol kurulduğu bir sohbet ortamı. Bir ağabeyimiz; sol harekette olmanın bedelini en ağır işkencelerle ödemiş bir ağabeyimiz muhteşem devrimci bıyıklarını sıvazlayarak AKM'nin üzerindeki manzaraya baktı... baktı... Yüzünde hem bir gurur hem de bir endişe ifadesiyle dedi ki;

- Yav böyle de olmaz ki, bu karmaşaya bir çeki düzen vermek lazım, valla devrim olsa devrim komitesi bu kadarına müsaade etmezdi!

Bugün her anlattığım ortamda yüzlerde bir gülümsemeye neden olur. Oysa devrim olmuştu. Bu öyle bir devrimdi ki kelle almıyor, beyinlerimizi alıyordu. Hala da öyle değil mi? Gezi Parkı bir milat olmadı mı? Geziciler içinde Gezi karşıtları için de...

Ülke modellemesi

Gelelim beni TBMM'de ziyaret eden çapulculara. 20 gün parkta yatmış bir tanesi şöyle dedi:

- Bizi yönetmeye, yönlendirmeye çalışmayın. Biz Gezi Parkı'nda size nasıl bir ülkede yaşamak istediğimizi modelledik. Ekonomisi, tarımı, sanatı, kültürü, farklılıklarla birlikte yaşaması... Burada işleyiş evrensel ahlaka dayanıyor. Bu modeli alın ve bize bir ülke haline getirin.

GEZİ PARKI EYLEMCİLERİNİN YENİ HEDEFİ CHP

#OCCUPYCHP

Onca genç arkadaşla konuştum, bu sözleri hiç unutmam. İki örneği şunun için veririm: Biri yönetmek, çerçeve çizmek üzerine odaklı bakış açısı; diğeri ise birbiriyle iletişime geçmiş birbirinden alabildiğine bağımsız odakların oluşturduğu bir bakış açısı.

Bir de İstanbul'da buluştuklarımız vardı çeşitli zamanlarda. Beltaş taşeron işçileri, Beşiktaş İlçe Başkanlığımızı işgal ettiği günlerden biriydi. Bir toplu sözleşme konusunun büyüyüp kördüğüme dönüştüğü bu günlerde genç arkadaşlar beni sıkıştırıyordu:

- Her mağduriyette oluyorsunuz ama konu kendi partiniz, kendi belediyeniz olunca mı geri duruyorsunuz? Biz de işgale destek vereceğiz.

Beğenmiyorsan occupy o zaman

Emir çapulculardan gelince kalkıp gittik ve sorunda diyalogla çözüldü. Ama CHP örgütü işgal etme konusu çapulcuları bir hayli heyecanlandırmıştı. İtiraf edeyim ki, "CHP'nin sizin gibi gençliğe ihtiyacı var, ama örgütlere giremiyorsanız, CHP'yi de beğenmiyorsanız o zaman Occupy CHP" demiştim. "Bak yaparız valla... " dediler. "Yapın" dedim. Zira TBMM'ye gelen gençlerden biri Genel Başkanımız Kemal Kılıçdaroğlu ile görüştüklerini anlatırken "bize 'gençlik kollarını işgal edin' dedi, ciddi miydi" diye sormuştu.

OccupyCHP fikrinin heyecanlandırdığı sevgili çapulcu kardeşim Tamer Serkan o günlerde "bak abla işgal başlatacağız" diye arada bir yokluyordu beni.

Sonra Türkiye'nin gündemi farklılaştı; dershane kavgaları, 17 aralık, tapeler, twitter, mwitter derken yerel seçimler bitti.

Yerel seçim sonuçlarıyla birlikte bir süredir bizi fazla hırpalamamak için kendisini tutan toplumsal muhalefetin çeşitli kesimleri, 30 Mart gecesinden itibaren kızgınlığını saldı. Seçim hilelerinden tutun CHP'nin sandıklara sahip çıkamaması ekseninde bol bol eleştiriye maruz kaldık. Söylenenlerde gerçeklik payı vardı, ama 90 yıllık CHP'nin, 12 yıllık AKP'nin 1001 türlü seçim hilesini bilememesi de bir gerçekti. Mesela trafoya kedi sokmak!

Bunun dışında CHP, 1980 öncesi dönemin, yani TÖBDER'li öğretmenlerin, devrimci öğrencilerin sandık başında beklediği günlerdeki CHP değildi ki.

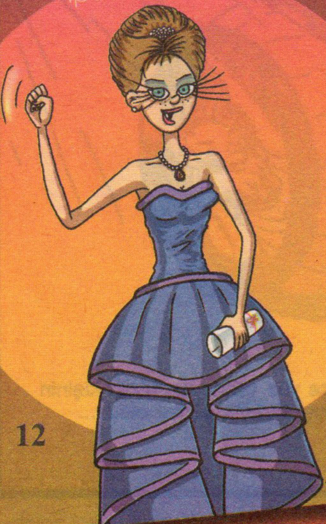
Vakit geldi

Yine de seçimlerde hile olmaması için örgütlenen binlerce gönüllü genç bilgisayarlarını kaparak ilçe binalarına, il binalarına koştular. 90 yıllık partinin örgütleri ile gönüllü gençler birlikte çalıştı. Kimi yerde uyumlu, kimi yerde uyumsuz çalıştı, ama yine de çalıştı. An oldu ortam gerildi, an oldu şenlendi.

Sonuçta seçim zaferi çıkmasa da ortaya inanılmaz bir sinerji çıktı. Şimdi bir yanda örgütler, bir yanda gönüllüler var. Gönüllülerin örgütleri işgal, örgütlerin de gönüllüleri kucaklama vaktidir. Buradaki püf noktası örgütlerin gönüllüleri bir rakip değil bir yoldaş olarak görmesi, gönüllülerin ise örgütleri bedel ödemiş devrimciler olarak görmesidir. Artık bakış açısı, devrim komitesinin gençliği yönetmesi değil, binlerce farklı noktadaki gençliğin nasıl bir muhalefet görmek istediğidir. Tıpkı Gezi Parkı modellemesi ile nasıl bir ülke görmek istediği gibi.

İşte tam da o sırada Tamer Serkan aradı. "Abla vakit geldi" dedi. OccupyCHP'nin vakti gelmişti.

O halde buyurun OccupyCHP'ye... Bildiğiniz işgal işte, halkın partisine...

Yeşilçam'a adanmış bir anıt...

Son yarım yüzyılın en sinematografik albümü

SİNEMOR

kitapçılarda...

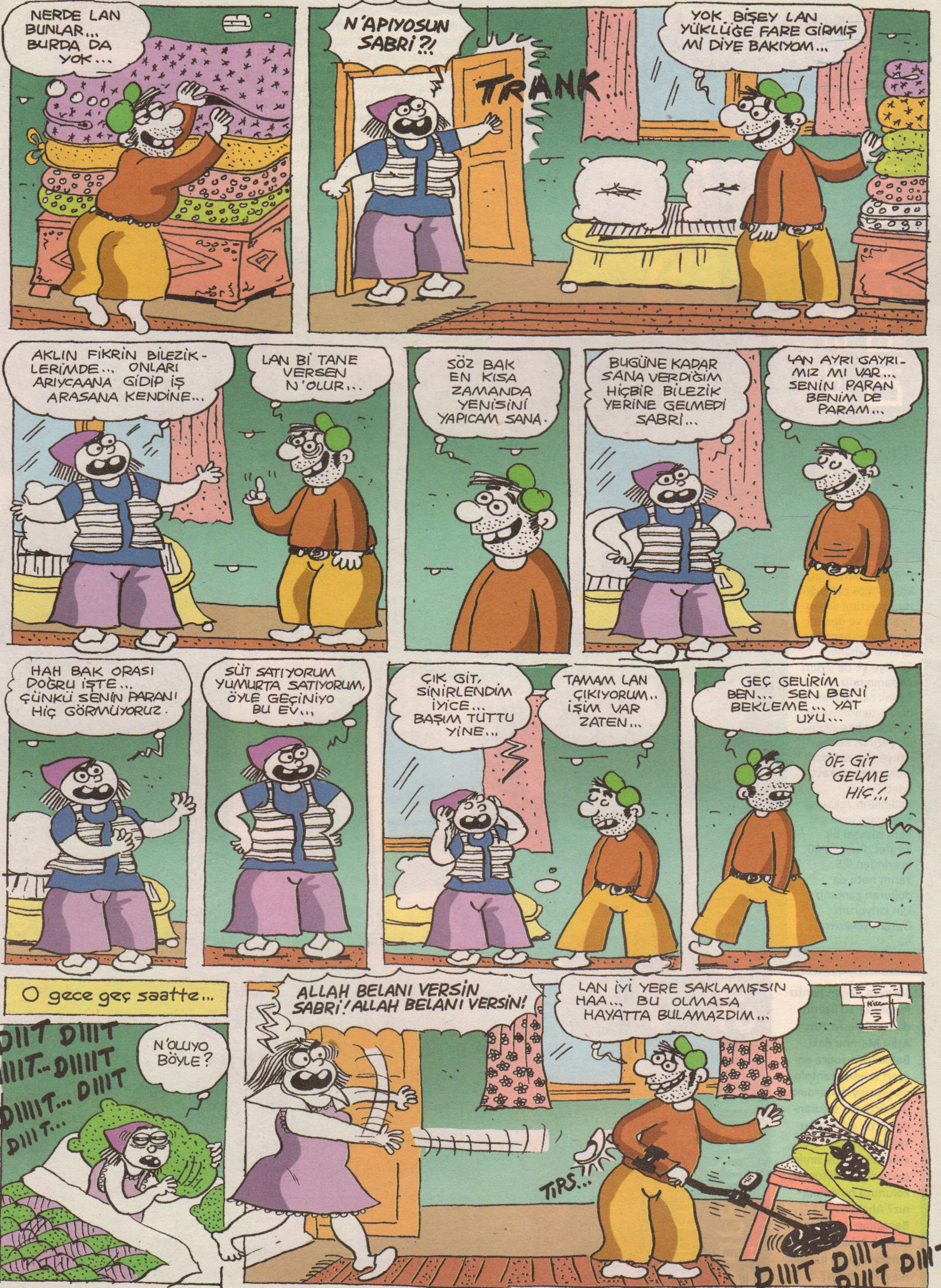

Akşamsefası

Azim...

feyhan güver

>SOKAK SITIL

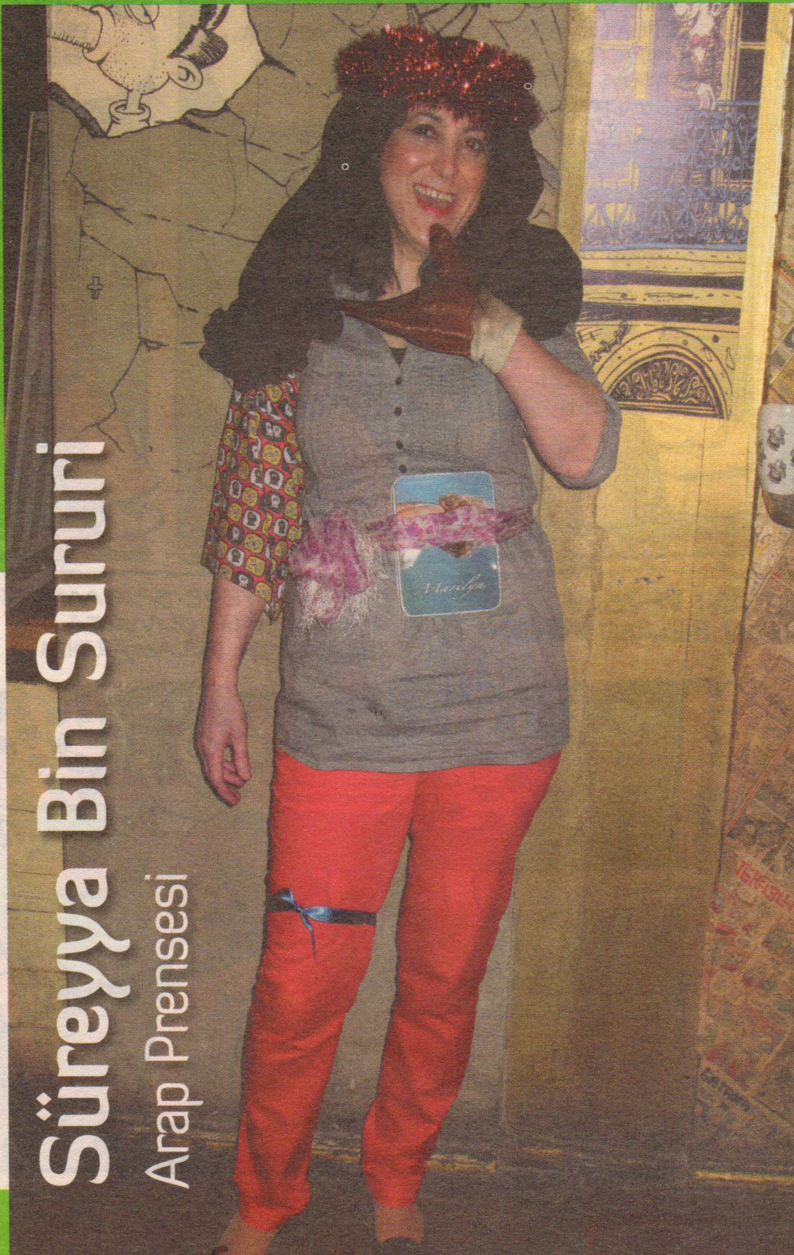
YAZAN: YUDUM İÇİMSU BERRAKŞELALE

Baştan çıkartıcı, iç gıcıklayıcı stiller!

Dilber Harekrişna
Nazi Subayı Torunu

Dilber hanımcığım, köklerinize bağlılığınız gözlerimi yaşarttı. Şapka ve dedenizin sünnet bandının uyumu şahane. Türkiye'ye de uyum sağlamışsınız. Belinizden sarkan halay mendiliyle her an halay başı olabilir, yerinizi almak isteyen olursa boks eldiveniyle nakavt edebilirsiniz. Kadınların zekasına hayranım hem şık hem işlevsel bir kıyafet. Puanım 10 üzerinden 9,5. Yarım notu da doğuran çantanız için kırıyorum. Öptüm şekerrrr...

Süreyya Bin Sururi
Arap Prensesi

Süreyya hanım pantolonunuza 10 üzerinden 100 veriyoruz. Aşk-ı Memnu'daki Behlül'den sonra en caart kırmızı pantolonu giymeyi başardınız. Baş örtünüz saç bandınız çok asil. Yalnız sağ kolunuzdaki ne ayol? İlkokulda sınıfça çektirdiğiniz fotografı kolunuza mı doladınız? Ahahahay.. Bacağınızı yılan mı soktu? Zehir üste çıkmasın diye mi bağladınız o kordelayı?

Petek hanım taytınız öss geometri soru bankası gibi. Açık ayakkabılarla soket çorap moda dünyasını ikiye ayırdı, Milano moda haftasında sırf bu yüzden Karl Lagerfeld ile Roberto Cavalli saçsaça başbaşa yoluştular. Neyseki Roberto'nun kendinden 50 yaş küçük sevgilisi araya girdi de iş tatlıya bağlandı. Ben de oradaydım. Karllın kafasını limon kolonyasıyla öfeledim. Neyse, içinizdeki büstiyerin parlak mavisi ben de geçici körlük oluşturdu. Üzerinize bir uyarı levhası asmanızı öneririrm. Yüzünüzün dörtte yedisini kaplayan güneş gözlüğünüz sizi yalnızca güneşten değil tüm güneş sisteminden korur. Relax olun. O kaban ne ayol yoksa pembe panterin kürkünü mü yüzdünüz aahahahay...

Nurten Kavala

Bahçevan

Nurten hanım melez galiba. Belden aşağısı zenci belden yukarsı İskandinav. Bacaklarınızı ikinci bir ten gibi saran şeyin tayt olduğunu söylemeyin. Sular mı kesik kuzum? Bayan Yanı özel sayısı ve çantanızla hoş bi uyum yakalamışsınız. Kafanızın içinde sakladığınız şapkanızın penceresinden bize yalvaran gözlerle bakan Tazmanya Canavarı'nı lütfen serbest bırakın azıcık dolaşsın. Etek ayakkabı uyumu tamam tamam olmasına da o bluz hiç uymuş mu? Aşk olsun Nurten hanım bahçelerde bağlarda görmek istemediğimiz hareketler bunlar.

Tansucan Ahhleyar

Arabesk Rapçi

Tansucan bey, saç şalvar kombini çohoş. Kemerinizi pekala bel yakısı olarak da kullanabilirsiniz. Şalınız tavla, satranç, kızma birader gibi her tür oyun ve aktiviteye açık. İhtiyacınız olan tek şey pullar ve zarlar. Boynunuzdaki kolyede adınız ve açık adresiniz yazıyor galiba mazallah kaybolursanız hemen bulunursunuz. Hoş bu 8 kat kaçak çıkmış saçla kaybolabileceğinizi zannetmem. Bizimlesiniz ahahah!

Resul Berke Bond

Özel Dedektif

Berke Bey kara yılan derisi pardesünüz çok klas ama ceketiniz haline dönüşen yılan ailesi öldürülmeden bi kaç dakika önce galiba zeytinyağı banyosu yapıyorlardı, zavallılar. Yağını bi süzün ayol ya da ıslak mendille silin. Eski komşular kombininizde yeniden biraraya gelmişler, nerden mi anladım.. Bakın kara yılanın alt komşusu timsah çantanızda uyuyor ahahahahay. Saçlarınızı İgora 6'yla boyuyonuzdu da boya kalmadı sakalınıza mı süremediniz yoksa çok değil de ufak bi üzüntü geçirdiniz de bu üzüntü bi gecede sadece sakalınızı mı beyazlatmaya yetti.. Berke bey bi hoşsunuz.

Akşamsefası

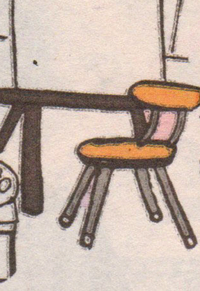
Kamile

Ayşen Baloğlu

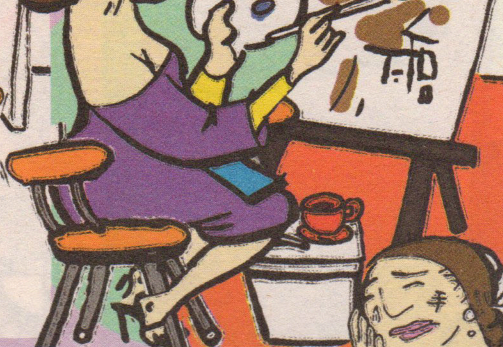

Kamile Abla bizim yan komşumuzdu. Rengarenk giysileri, ışıl ışıl bakan gözleri hayranlık uyandırırdı bende. Sabah erkenden, evinin atölye olarak kullandığı geniş limonluğuna çıkar, çiçeklerini sulamaya başlar, onlarla fısır fısır birşeyler konuşurdu, görürdüm...

Sonra içeri girer, bir süre sonra elinde kırmızı bir çay fincanıyla balkon kapısında belirir, şövalesini, boyalarını hazırlar, resim yapmaya başlardı...

Anlatılan o ki; Kızların, daha önce hiç görmedikleri ve bazen de yaşça kendilerinden hayli büyük erkeklerle evlendirildiği hoyrat bir köyde doğmuş. Resim yaparmış küçük yaşlarından beri... Babası yırtıp atarmış resimlerini, hele "Aşıklar" adını verdiği resmi görünce iyice dellenmiş... Üvey anasıyla bir olup epey tartaklamışlar onu bir gün, resmi de paramparça etmişler...

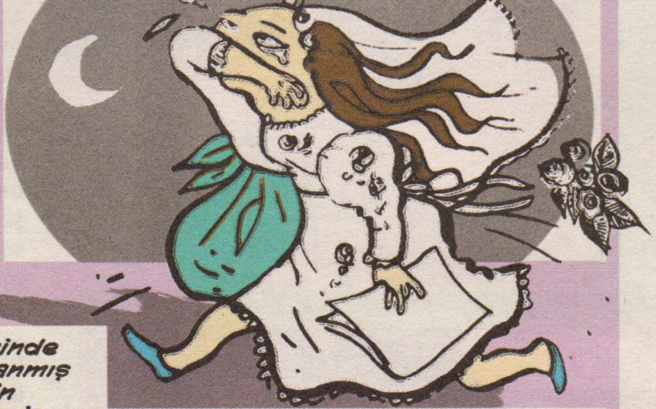
Yine bir gün yaptığı resimleri bahçedeki çiçeklerin arasına saklarken, babasının köyün ağasıyla konuşmalarını duymuş... Anlamış ki dedesi yaşındaki bu adamla evlendirmek istiyor babası onu... Oysa ki köy ağasının oğlunu seviyormuş Kamile Abla...

Gizli gizli buluşmuşlar birkaç kez köyün çeşmesinde... Son görüşmelerinde söyleyince babasının kendisiyle evlenmek istediğini, "Ben ağamın sözünden çıkamam, töreye karşı gelmek olmaz" demiş sevdiği... Törelerini, kurallarını erkeklerin koyduğu bu dünyada o, o gece elleriyle işlediği gelinliğini de giyerek, çaresizliğiyle gerdeğe girmiş...

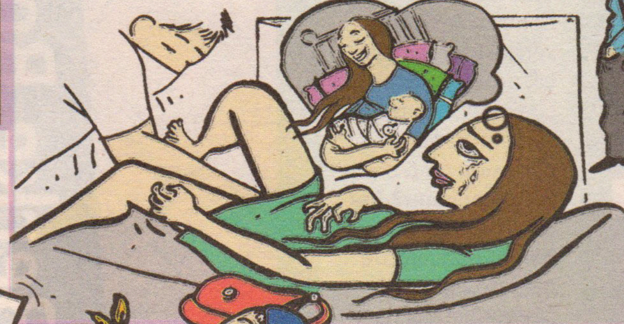
Ağlayan gözleriyle son kez baktığı köyünde duramazmış artık... O gece üç beş pılı pırtıyla kaçmış evden, çiçek kokusu sinmiş resimlerini de yanına alarak... Aşkına da lanet okuyarak, içine, yüreğinin en derinine gömmüş...

İstanbul'a gelmiş... Köyden bir tanıdıkta kalmış bir süre gizli gizli... öğrenseler vururlarmış onu. Yaptığı resimler o kadar beğenilmiş ki, kısa zamanda önce eşe dosta, sonra da tanımadığı bir sürü insana satmaya başlamış. Sonraları bir resim atölyesinde iş bile bulmuş.

örselenmiş ruhu resmettiklerinde hayat bulurken, birine sevdalanmış yine... Evli olduğunu bilmeksizin sevişmiş onunla. Ögrendiğinde iş işten geçmiş artık... Hamileymiş Kamile Abla... Evli olduğunu öğrenince sevdiğinin, aldırmak zorunda kaldığı bebeğini de yüreğinde uyutmuş ninnilerle...

Kısa sürede toparlamış kendini. Resimleri giderek ünlenince kıyasıya bir rekabetin ortasında bulmuş kendini sonra. Yılmamış, ezdirmemiş ruhunu. Babasına, köy ağasının oğluna, bütün erkeklere inat, gece gündüz giderek büyüyen bir hırsla çalışmış, çalışmış...

Bir dernek kurmuş sonra. Kadınlar dayak yemesin, analar, babalar bilinçlensin, küçük kızlar zorla evlendirilmesin istemiş... Nice çiçeklere kucak açmış derneğinde, kıraç topraklardan, hoyrat ellerden kurtarmış, solmadan katmer katmer açtırmış onları da...

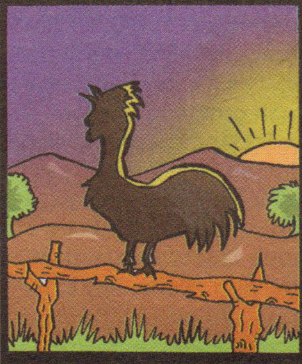

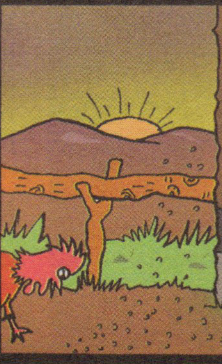
Bir sabah narin ayakları gezinmeyince terasta, sulanmayınca çiçekler, meraklandım iyice... Ve o gün mahalledeki diğer komşularla beraber sonsuzluğa uğurladım Kamile Abla'yı elimde bir tabak fıstıklı irmik helvasıyla... Son eseri "Aşıklar" şövalede duruyordu işte. Tekrar yapmıştı babasının acımasız elleriyle parçaladığı o resmi...

Kamile... Camille... Camelia... Erkekler dünyasının hoyrat topraklarında açan çiçekler... Rüzgarın savurduğu tohumları dörtbir yana dağılan ve rüzgar ne kadar şiddetliyse o kadar hızlı yayılan...

"minicik öykü"

yazan: yücel sürmeli
çizen: fatima yıldız erkan

Akşamsefası

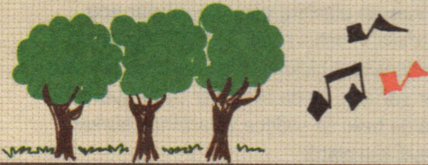

"Beşir'e havuç" diyerek aklınızdan bi sayı tutun (1-20)
"Beşir niyetinizi çeksin falınızı okuyun?" Örn.: "Beşir'e havuç beş"

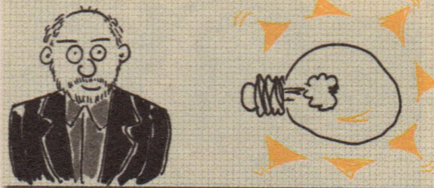
1
Falında çıktı hipster
Canı cips kola ister
Ama biraz sıpsevdi
Sakın verme sade göster

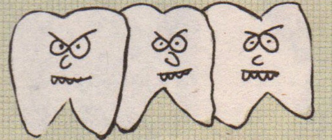
2
Yazı geçirmiş Gezi'de
Bitmiş Y.lisansı da tezi de
Hem çapulcu hem yakışıklı
Türkü söyler güzel sesi de

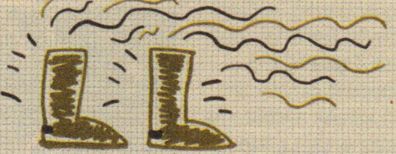
3
Çıkar yakında tapesi
Hafif açık tepesi
3 güne gelir anası
Akgençlikten hem en kekesi

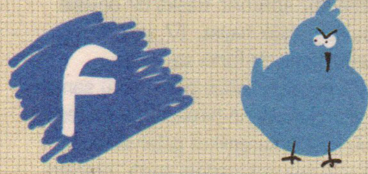
4
Zengin, almış yürümüş
8 dişi çürümüş
Dişçide tanışacaksın
Armani code sürümüş

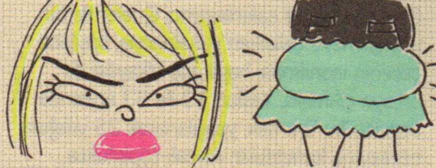
5
Ayağında kokar ugg'un
Gir banyoya hadi soyun
Doktoranı yapacaksın
Fakülteyi sarar kokun!!

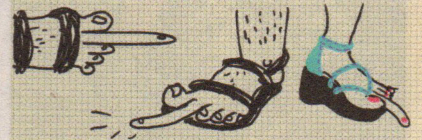
6
Zengindir kayınbaban hamamcı
En sevdiği şarkı "Aman Ormancı"
Aranızda tek birşey sorun olacak
Sen feysbukçusun, O tivitırcı

7
Saçları kumral, küllü
Hep giyinir simli, tüllü
Arkandan konuşuyor
Şeytan kaşlı, tepsi g*tlü

8
Ayak işaret parmağı çok uzun
Görmeden sakın yüzük takma kuzum!!
Yaz geliyor giyer sandalet...
İncele, düşün uzun uzun...

9

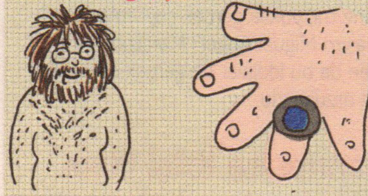

Başka yemek bilmez yakar sadece mangal
Sucuk alır her bahar kangal kangal
48 kiloydun bak ne hale gelmişsin
Şimdi tek çaren fitness hocası
Serdal....

10
Rimelin waterproof'tur
Kolundaki çanta değil bavuldur
Kısmetin de kampüste
Ya asistan ya proftur...

11
Hem sakalı var hem uzun saçlı
Yüzük takar safir taşlı...
Niyeti pek ciddi değil
Döşü de kıllı, gözü kaşlı...

12
O da okuyor Boğaz'ın Yanı
Önce ailesini bir tanı
Kromozomları çok bozuk
Bu da işin kötü yanı...

13
Yüzü sini gibidir
3 kızkardeşin biridir
Ev kızı çalışmıyor
Para dediğin el kiridir

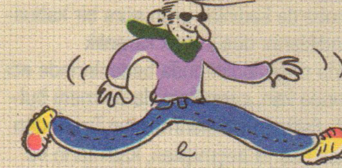

14

Her akşam köpeğini gezdirir
Mahallenin kedilerini bezdirir...
Eve döner laptop'ın başından kalkmaz,
Evlenme yavrıım, bu adam sana çok çektirir...

15
Evde durmaz bir gezenti
Doğuştan biraz özenti
İçinde bir kötülük yok
Hepsi montaj hep söylenti

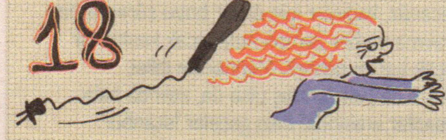
16
Çok can yakar selfiesi
İnternet kafeden gelir sesi
Oturmuş Ps oynar
Ciğerinin sol üst köşesi

17
Sarıp sarıp içer tütün
Tarlası var 10 bin dönüm
Ex aşkı hala peşinde
Seni görünce kaçacak g*tüm g*tüm

18

Seher vakti takarsın düzleştiricinin fişini
Önce çay suyu koy, yap çişini mişini
Saçlarını mahvedersin kafan olur bir peşik
Üzülme, bırakma argan yağına işini

19
Gündüz hipo satar akşam sıkmacı
Pek kibar yapacak başının tacı
Amma bir kişiden çok kıskanacak
O da mahallenizdek ipek yorganı!!

20
Mavi gözlü dişi seyrek
Hep güler gevrek gevrek
Sana nazarı değiyor
İyisini okut üflet...

Manitoba'nan Şeytanları

aksoyezgi@gmail.com Ezgi Aksoy

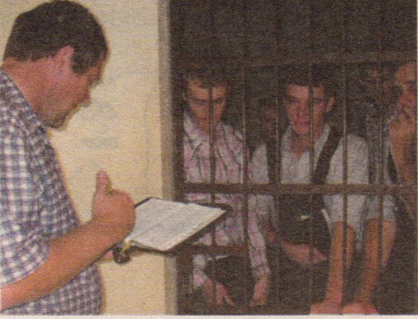

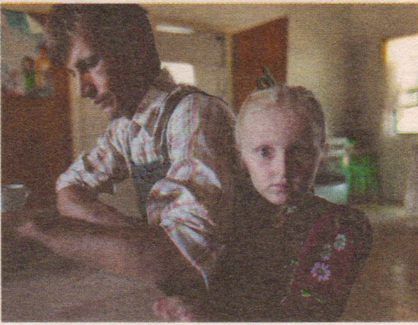
Bolivya'daki Mennonite Topluluğunun Hayalet Tecavüzleri Vakası

Geçtiğimiz ay **Perulu** gazeteci arkadaşım **Miguel Angél**, **Bolivya**'nın **Mennonite** azınlığının yaşadığı **Manitoba**'yı ziyaret etmiş ve geçen hafta döndüğünde şöyle bir mail atmıştı bana;

"Manitoba'da zamanın durmuş olduğunu biliyordum. Ama zamanın ilerlediği döngüden çıkıp durduğu sıfır noktasına ayak basınca insan, o tecavüzleri şeytanların gerçekleştirdiğine kolaylıkla inanabilir."

Güney Amerika'nın başka bölgelerinde de vaktiye yerleşmiş olan **Avrupa** kökenli Mennonite topluluğunun Bolivya'da ikamet ettiği **Manitoba Kolonisi**, 2009 yılında bir dizi

doğaüstü olayla sarsılmıştı. Daha doğrusu, Manitoba'nın tuhaf ve esrarengiz bu doğaüstü kabusu uzun yıllar sürmüş, ancak 2009 yılında su yüzüne çıkabilmişti.

Amish benzeri teknoloji karşıtı ve muhafazakar yapısı ile tanınan **Mennonite** toplumunun kadınları, geceleri kendi yataklarında, kocalarının yanında, şeytanlar tarafından tecavüze uğruyordu! 100'ün üzerinde kadın, kız çocuğu ve hatta birkaç tane "bebek" sayılabilecek çocuk (5 – 7 yaş arası), kendi yataklarında defalarca tecavüze uğramıştı. Bir tür **Incubus** (geceleri kadınları baştan çıkararak, ya da paralize ederek tecavüz eden iblis) vakası olarak görülen tecavüzler, Mennoniteler arasında dehşetin ve korkunun bu yüzyıldaki tezahürü olmuştu.

Tecavüz mağdurları ertesi gün bedenlerindeki ağrı ve sızı dışında hiçbir şey hatırlamıyordu. Bazıları hayal meyal üzerlerine çullanan karanlık varlıklar gördüğünü iddia ediyordu. Bazı kadınlar ve kız çocukları birden fazla insan benzeri varlık tarafından tecavüze uğradıklarını, ama bedenlerinin tamamen hareketsiz kaldığını söylüyorlardı. Mağdurlar, tuhaf bir felç halindeyken maruz kalıyorlardı bu tecavüzlere. Bazı kadınların el ve ayak bileklerinde bağlandıklarını gösteren izler bulunuyordu. Bazılarının vücutlarında ise kirli el ve parmak izleri mevcuttu.

Manitoba'da yaşayan Mennonite Toplumu, uzun süre bu tecavüzlerin **İncil**'de yer alan iblis ve şeytanlar tarafından gerçekleştirildiğine inandı. Zaten son derece geleneksel yaşayan, teknoloji ile ilişkisini minimumda tutan ve muhafazakar bir topluluk olan Minnonite Toplumunda gerçekleşen bu inanılmaz tecavüz vakaları, toplumun bu "dinsel" vakayı kendi içinde tutmasına neden olmuştu. Böylece Manitoba'da, gecelerin mutlak zifirinde yaşanan tecavüzler, çaresizlik içinde kabullenildi. Ancak tecavüze uğrayanların yaşı giderek düşmeye başlayınca olaylar bir şekilde ve nihayet, devlet yetkililerine yansımıştı.

Aslında 2005'te başladığı söylenen tecavüz vakalarında önce kadınlara inanılmamıştı. Vakaların, muhafazakar topluluğun bilinçaltının oyunu olduğu düşünülmüştü. Ancak vakalar ve deliller arttıkça, devlet meseleye el atmıştı. Uzun süre Mennonite tecavüzleriyle ilgilenilmemiş olması ise, hala Bolivya Devleti için büyük bir ayıp.

Nihayet devlet olaya el attığında, Manitoba'da yapılan tetkiklerde bir süredir toplulukta yaşanan tecavüz vakalarının bizzat etten ve kemikten insanlar tarafından yapıldığı ortaya çıktı. Olayı araştıran yetkililer tecavüze uğrayan kadınların güçlü bir hayvan sakinleştiricisi ile uyuşturulduğunu (çoğunlukla bölgede beslenen inekler için kullanılan özel bir sakinleştirici), ardından yataklarına

bağlanarak tecavüz edildiklerini ortaya koydu. Üstelik tecavüzden önce sadece kadınlar değil, kadınların yanıbaşında uyumakta olan kocaları da uyuşturuluyordu.

Kısa süre içinde ağır sakinleştiricler ile kadınlara tecavüz edenlerin Mennonite topluluğundan 9 erkek olduğu tespit edildi. Çeteden iki kişi sakinleştirici iğneler ile bir eve girmeye çalışıken yakalanmış, böylece çetenin inanılması hayli güç hikayesi de ortaya çıkmıştı. Yaşları 19 ila 63 arasında değişen bu 9 erkek, yargılanarak 25 yıllığına cezaevine konuldular. Ancak toplulukta önemli bir kitle tecavüzlerin gerçekten de şeytanlar tarafından yapıldığını ve hala sürdüğünü iddia ediyor.

Doğrusu akıl sağlığını korumak adına hangisine inanmak daha doğru olur; söylemek de hayli zor. Kendi küçük toplumunun kadınlarına tecavüz eden ve bunu şeytanların yaptığına inandıran organize bir tecavüz çetesine mi, yoksa gerçek şeytanlara mı? Arkadaşım Miguel Angél'i Manitoba'ya götüren de bu iddialar ve gerçek şeytanları görme arzusuydu...

Mennonite İblisi Hala İnsanlar Arasında

İblislere inanmanın hayatın olağan akışına dahil olduğu Manitoba'da topluluktan tecavüzlerin sürdüğünü iddia edenler hala var. Daha genç topluluk üyeleri, çetenin tamamının yakalanmamış olabileceğini düşünüyorlar. Tecavüzlerin sürdüğünü, ancak daha da profesyonelleştiklerini iddia ediyorlar. Yaşlılar ise, başından beri iblislere inanıyor.

Manitoba'da kadınlar uzun süre bir kabustan uyandıklarını düşünerek karanlık odalarında doğrulduklarında bedenlerinde acı, yataklarında kan, çarşaflarında da meni bulmuşlardı. Faillerin yakalanmasının üzerinden neredeyse beş yıl geçmişken, kadınların ve kocalarının tecavüz olaylarının hala sürdüğünü iddia ediyor olması, aslında çok karmaşık psikolojik bir duruma işaret ediyor da olabilir.

Kadınların hala sürmekte olan kabuslarının güncel tecavüzler yüzünden mi gerçekleştiği, yoksa şimdilerde 10 yılı bulan bu fenomenin doğal sonucu yani psikolojik travmanın artçıları mı olduğu araştırılacak. Miguel'e göre bunu tespit etmek hayli zor olacak. Bolivya'nın dağlık bölgesine yakın bu kırsal alanda yaşayan Minnonite kadınlarından geceleri uyandıklarını ve boyunlarında, bileklerinde ip bulduklarını iddia edenlerin sayısı yeniden artıyor.

Tecavüzlerin en yoğun yaşandığı 2005 – 2009 yılları arasında Minnonite kadınları arasında uyku bozuklukları da baş göstermişti. Bazı kadınlar geceleri karanlıkla gelen iblisleri uzak tutmak için uykuya direniyor, uyanık kalmak adına her şeyi deniyordu. Eninde sonunda uykuya yenik düştüklerinde ise, kabuslar görüyor ve gerçek tecavüz vakaları ile kabuslar birbirine karışıyordu. Tecavüzlerin iblisler değil de insanlar tarafından yapıldığına inanılan evlerde ise, geceleri sırayla nöbet tutuyordu ailenin erkekleri. Hatta civardaki kasabalardan Manitoba'ya gelen ve geceleri nöbet tutan bir gruptan da bahsediliyor. Bazı evlerdeyse kadınların cezalandırıldığı söyleniyordu.

Bu süre zarfında 3 bin kişilik topluluktan tecavüzlerin gerçekte hiç yaşanmadığına inananlar da oldu. En sert muhafazakar kanattan olanlara göre; bu vakalar aciz kadınların vahşi hayal gücüydü, günahları nedeniyle suçluluk yaşıyor ve böylesi kabuslar görüyor, ya da hikayeler uyduruyorlardı. Ya da belki de sadece karanlıktan korkan zayıf kadınlardı.

Mennonite toplumunun yaşadığı Manitoba'da toplumun inanışları gereğince elektrik yok. Ne sokakları aydınlatan sokak lambaları var, ne de evlerde ampul. Gaz lambası bile kullanmayan ve sadece mum ile aydınlanan evlerin sayısı hayli yüksek. Manitoba'da her gece keskin, gerçek bir karanlıktan söz edilebilir. Başka bir deyişle Manitoba'da günlük hayat, 17. yüzyıl koşullarından çok da farklı sayılmaz. Dolayısıyla geceleri kabus gördüğünü sanarak uyanan genç kadınların hırpalanmış bedenlerinin, bu keskin karanlıkta gelen iblislere inanmak için pek çok nedeni vardı. Zihinleri inanmak istemese bile, kasıklarındaki ağrı ve bedenlerindeki morluklar iblislere inanıyordu...

Bu dönemde toplumda var olan genel kanıya göre; geceleri Manitoba'da bir şeyler oluyordu ve olayın mağduru kadınlar ne olduğunu bilmiyordu. Kız çocukları yaşadıklarını önce kardeşlerine, sonra annelerine anlattılar. Kısa sürede kendileri gibi başka kadınlar da olduğu ortaya çıktı. Nihayetinde eğitimli ya da eğitimsiz, Manitoba'da ya da New York'ta, tecavüz mağdurlarının kabul süreci aynıdır. Önce inkar, sonra suçluluk duygusu ve nihayetinde kabul ve yüzleşme.

Manitoba kadınları, genel anlamda sadece son derece kısıtlı bir dini eğitim alıyorlar. Dünyaya dair öğrendikleri ise, 3 bin kişilik topluluklarında anlatılan hikayelerden ibaret. Ne kadar ilginçtir ki bu kısıtlı hayat, hem Manitoba'nın geceyle gelen şeytanlarını yaratan, hem de Bolivya'nın kalanını bu kadınlara inanmamaya iten yegane neden olmuştur. Manitoba'nın şeytanları yakalandı ve cezaevinde cezalarını dolduruyorlar. Miguel'e göre bu organize suçun tekrarlanıyor olma ihtimali düşük, ama göz ardı edilmemeli. Öte yandan Mennonite kadınlarının ortak hafizasında hala yaşamakta olan iblislerin nasıl yakalanacağı sorusu; Mennonite toplumunun geleceğinde önemli bir yer tutacağı gibi, Manitoba şeytanlarından haberdar olan herkes için karanlıkla gelen iblislere dair bir yol gösterici olacaktır.

Neticede hangi toplumda olursa olsun tecavüz, kadınlar için ömür boyu sürecek bir travma ve her zaman sızlayacak keskin bir bıçak yarası demek. Mennonite iblisi, 2009'da yakalanmış olsa da, aslında hala insanlar arasında! Bazı geceler İstanbul sokaklarında dolaşıyor, bazı geceler Anadolu'nun akşamüstü 6'da gecenin yaşanmaya başlandığı suskun ve ırak şehirlerinde. Bazen 15 erkeğin erilliğinde can buluyor ve 16 yaşındaki kız çocuklarına tecavüz ediyor, bazen de Pozantı gibi cezaevlerinde erkek çocuklarına. Manitoba'nın şeytanları Afrika'ya da ayak basıyor, Uzak Asya'ya da. Neticede dünyanın kara parçalarının çoğunda yaşamak sosyolojik bir mesele olmaya devam ediyor.

Mennonite Toplumu

Tüm dünyada nüfusları 2 milyon civarında olan Mennoniteler; **Latin Amerika**'da **Bolivya, Arjantin, Meksika, Belize, Dominik Cumhuriyeti, Paraguay** ve **Uruguay**'da yaşıyor. Mennonitelerin Bolivya'daki nüfusu 70 bin civarında. Manitoba Kolonisinin nüfusu ise 3 bin olarak kaydedilmiş.

Bolivya başta olmak üzere, Latin Amerika'daki Mennonitelerinin kökeni **Almanya** ve **Hollanda**'dır. Bir süre **Batı Prusya**'da yaşadıktan sonra Latin Amerika'ya, Bolivya'ya göç etmişler. Bolivya'daki diğer Mennonite kolonilerinde ve Manitoba kolonisinde **Almanca**'nın bir lehçesi konuşuluyor. Öte yandan Latin Amerika Mennonitelerinin Avrupa'daki ataları ile ilişkilerinin yıllardır kopuk olması nedeniyle, konuştukları dilin giderek ölmekte olduğu ve yetersizleştiği aktarılıyor.

Mennoniteleri Katolik Latin Amerikalılardan ayıran en büyük özellikleri, tıpkı **Amish Toplumu** gibi **Anabaptist** olmalarıdır. Buna karşılık aydınlanma çağında ortaya çıkan bu dini görüşe sahip olmalarına rağmen, Mennonitelerin temel özellikleri son derece muhafazakar ve kapalı bir toplum olmaları.

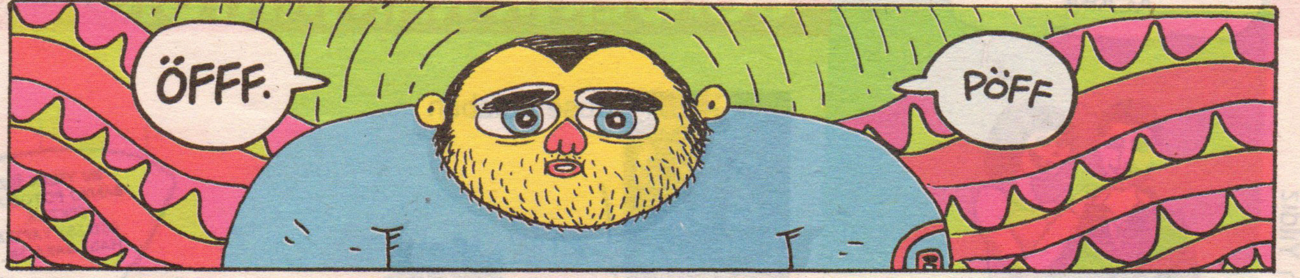
Anabaptistler, Katolik ve Protestanların geleneksel olarak kabul ettiği pek çok günlük uygulamayı reddederler. Zaten 16. yüzyıldan sonra Avrupa'da çeşitli yerlere göç etmelerinin ve inançlarını yaşayabilecekleri bir kara parçası bulmaya çalışmalarının nedeni de budur. Günümüzde Anabaptistler teknolojiyi, elektriği, sanayi tarımını, modern tıbbı ve son 500 yıldır dünyanın attığı neredeyse her adımı reddediyorlar. Kendi ahlak ve inanç sistemlerinin ışığında yaşamlarını sürdürüyorlar.

Öte yandan Mennonite muhafazakarlığı "ilkel", ya da "ortaçağ karanlığında" bir inanç sistemi değil. Mennoniteler evliliğin tek eşli olması gerektiğine inanıyorlar. Ayrıca boşanmayı sertçe eleştiriyor ve evliliğin ömür boyu sürmesi gereğine inanıyorlar. Ancak boşanmanın tamamen yasaklanmadığı da açıktır. Öte yandan Mennoniteler yetişkinlerin illa evlenmesi gerektiğini dayatan bir topluluk değil. Bireyler bekar da kalabiliyorlar; ancak bekar bireylerin iffetli ve lekesiz kalması gerekiyor.

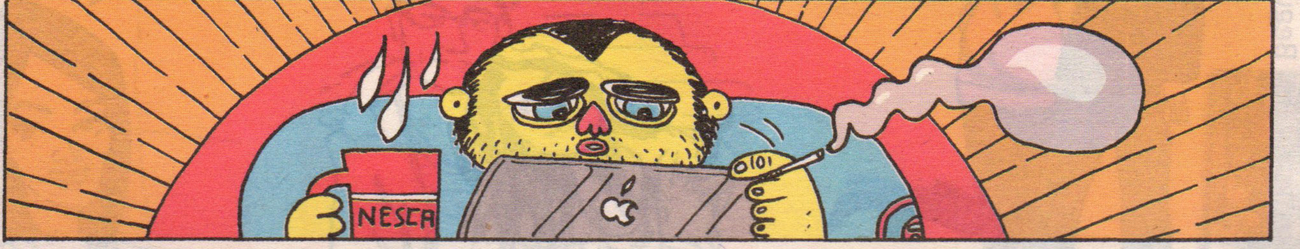

Özellikle Avrupa'da bulunan Mennonite kiliselerinden bazıları topluluklarındaki **LGBT** bireyleri kabul eden kiliseler olarak bilinir ve bu bağlamda klasik Katolik inancından çok daha "hoşgörü" sahibi olarak kabul edilirler. Mennoniteler günlük hayatta son derece sade, abartısız bir tarza sahipler. Latin Amerika Mennoniteleri tarım ve hayvancılığa dayalı ve döner sermayeli bir hayat sürdürüyorlar.

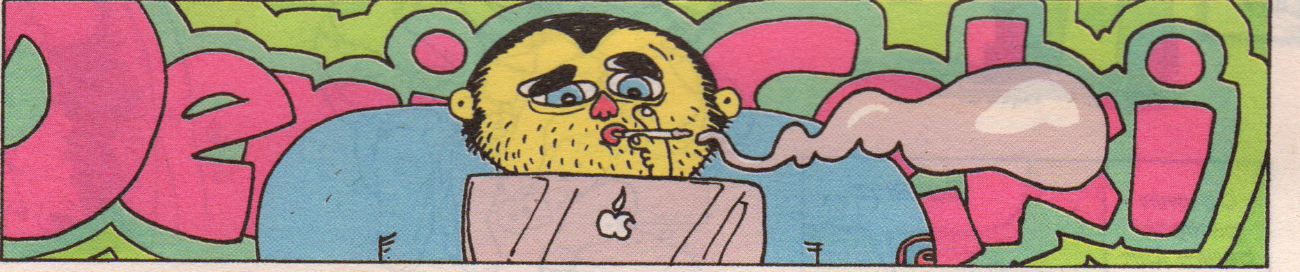
Murat'ın ülkesinde çeşitli yolsuzluklar, hırsızlıklar vardı... Hergün ülke gündeminin değişmesi nedeniyle sıkkındı.

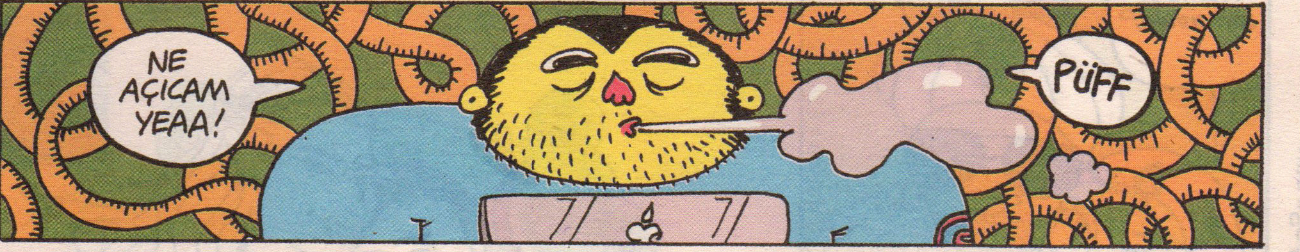

O sabah uyanmış, kahvesini yapmış ve günün ilk sigarasını yakmıştı. Laptop'unu açtı...

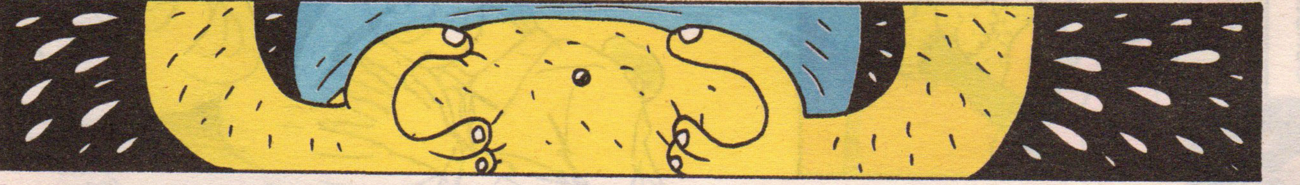

Facebook'a girdi ve Deniz Seki'nin zayıflama reklamlarını gördü.

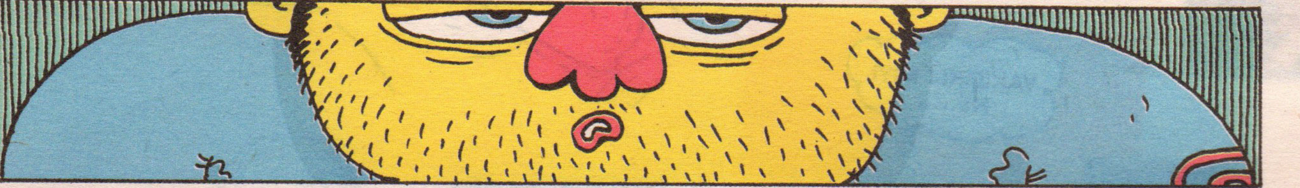
Ülkesi bu durumdayken zayıflama reklamıyla hiç işi olmazdı.

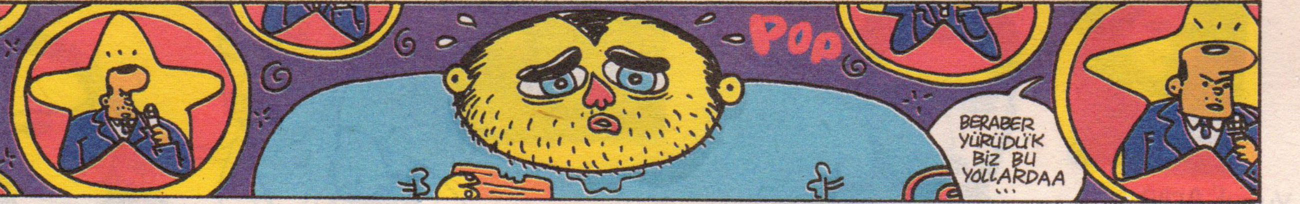

Evet biraz fazla kilosu vardı ama...

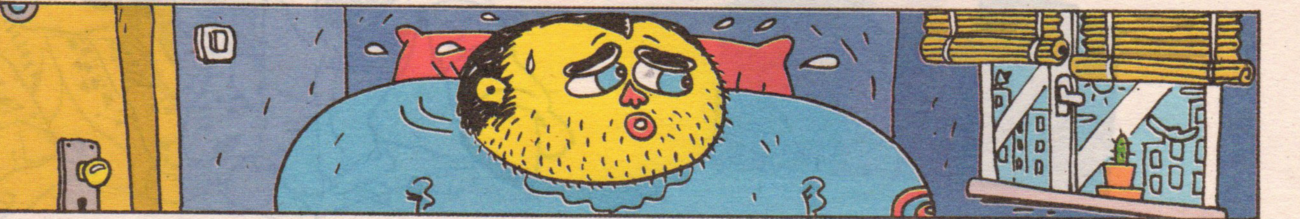
Yine de tıklamadı. Yeni tapeler gelmişti. Dinlerken bi tost yenir diye düşündü...

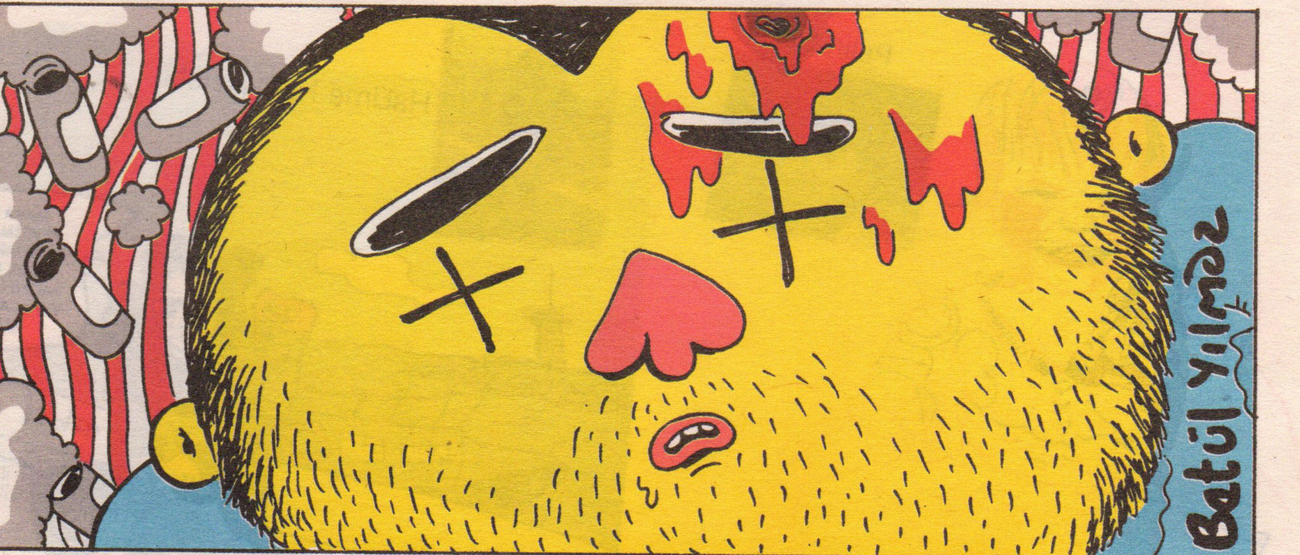
Yediği tosttan tad alamıyordu. Ülkesinin başbakanı bir pop star edasıyla her yerden fışkırıyordu. Her yer Erdoğan olmuştu. Midesi bulandı...

Pencereden dışarı baktı...

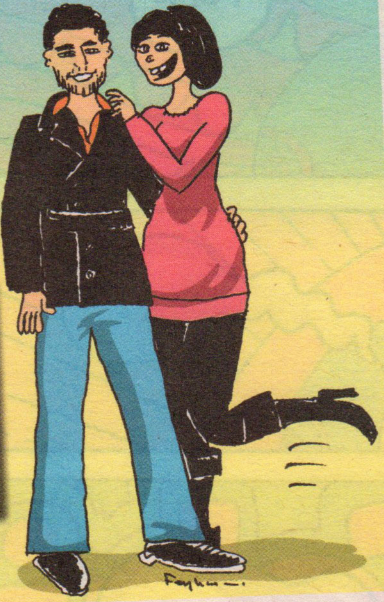
Bahar gelmişti, hava güzeldi, azgın kediler bağırıyor, kuşlar cıvıldaşıyordu, ülkesi allak bullaktı. Facebook'u kapattı. Twitır zaten kapatılmıştı... Sokağa çıktı, yürürken kafasına gaz kapsülü geldi ve öldü...
Olağan bir Türkiye günüydü...

FOTOĞRAFINIZI GÖNDERİN KARİKATÜRLERİMİZDE OYNATALIM

Begüm Yıldız

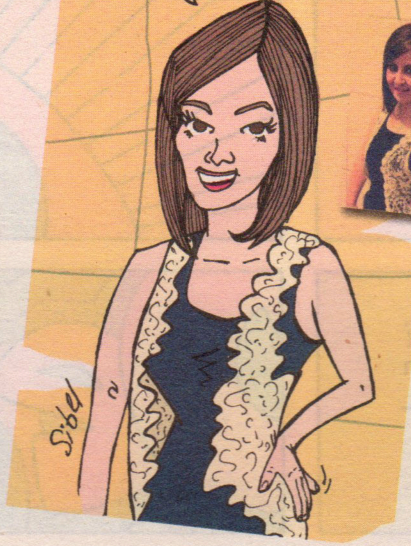

Buse Balaban

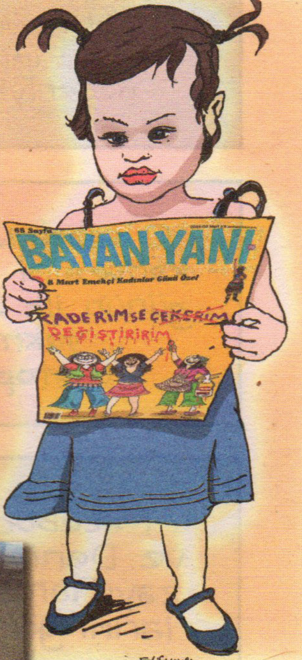

Nurcan Birgin

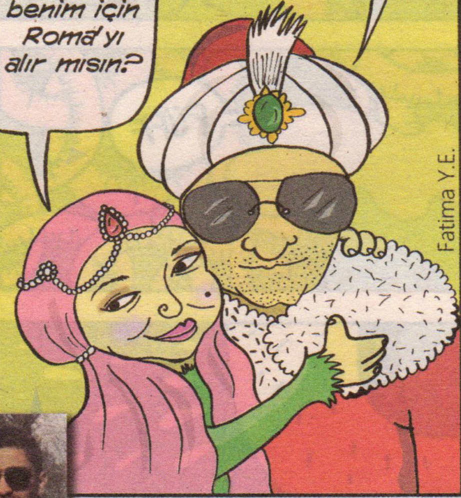

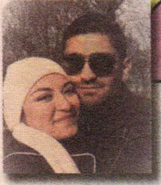

Polen Çakar

Cansu Çağırtan

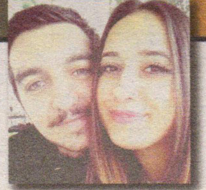

Özlem

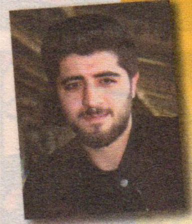

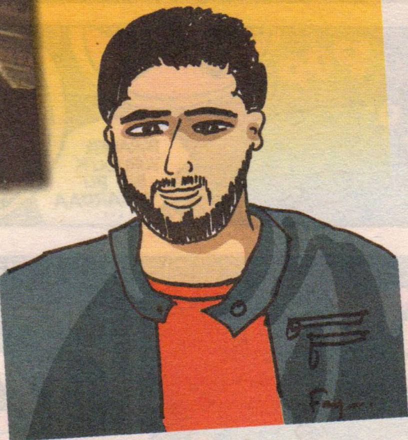

Özge Durmuş

Yusuf Aran

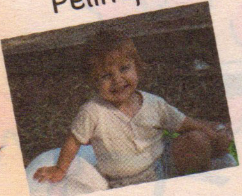

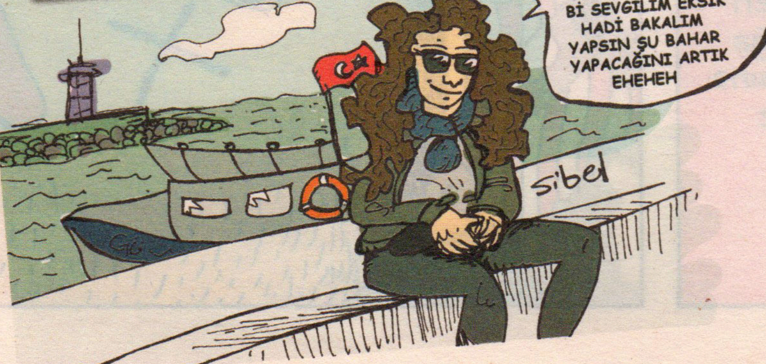
Pelin Şeref

Hatime Kamilçelebi

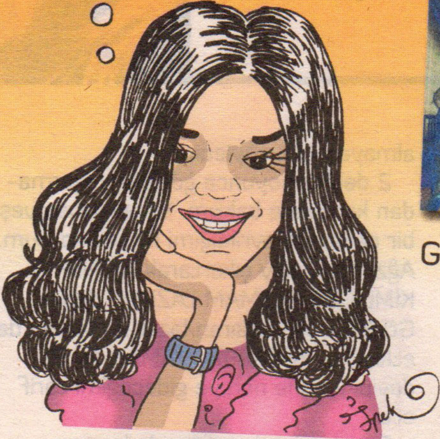

Ed Wood Tan

Akşamsefası

GÖZE VE KOL SAATİ ADLI SELFİE KARİKATÜRÜM...

Göze Şahbaz

Laçin Elman

Ada, Emsal, Gökmen

Mehmet Dursun

Zekiye Zümrüt

BU AŞK MONTAJ MI PİZZA MI?

En verimli çağımdayım,
Oyumu AKP'ye verdim,
ama GiTSE ÜZÜLMEM...
(Üsküdar'da konuştuğum bakkal.)

Bu seçimde oy vermek için herkes de müthiş bir iştah vardı. Otobüs firmaları full çekti. Muhtarda otururken roman bir kadının içeri girip "Benim oy kağıdım nerede?!"diye bağırdığını görmek güzeldi.

Türkiye sevdalısı balkon konuşmasında Oscar kazanmış havasındaydı; sırasıyla hanımefendilere, beyefendilere ve çocuklara teşekkür etti.

Sonra "inlerine gireceğiz!" diye tehditlerine devam etti. En son "kızlı-erkekli yaşatmayacağız" diye tehdit ettiğinde, onun bu uslubündan gaza gelen ev sahibim bana vurmuştu ve taşınmak zorunda kalmıştım. Maçoluğa devam Tayyoş, çok tuttu bu iş, çok başarıllısın gerçekten.

Bush'da aynı senin gibi bir dönem çok "başarıllı"ydı. Kendini Obama ile kıyaslıyorsun fakat yanlış hesap, o sağ muhafazakar bir partinin genel başkanı değil. Sen daha çok Bush tadındasın.

Yerel seçim olduğuna göre, sokak hayvanları da oy vermeliydi!

Onlar da bizimle betonarme şehirlerde, ya apartman dairelerine tıkalı ya da bizzat sokaklarda çok zor şartlar altında yaşamıyor mu?

Bu arada hâlâ AKP'ye oy verenler arasında her gün bizim arkamızdan sokakları temizleyen temizlik görevlileri ve çöpçüler olabilir. Bu sebeple onların oylarını kazanmak istiyorsak sokaklarımızı biraz daha temiz tutmalıyız.

Sosyolojik bir tez yazacak olsam, konu Recep Tayyip Erdoğan'da "Aşk ve Sevda Anlayışı" olurdu heralde...

Yüzünüzde geçtiğimiz hafta sivilce çıktıysa psikolojik anlamı: Küçük öfke patlamaları.

Dikkatimi çekti: Türkiye sevdalısı onun partisine oy veren kadınlara teşekkür ederken tabii ki "kadın" değil, hanimefendi lafını kullandı. Onun partisine oy verenler kadın değil, hanımefendiydi...

Ama

Biz KADINLAR AKP'ye teşekkür etmiyoruz!

Malum bu iktidar bize yaramadı. AKP iktidarı döneminde kadın cinayetleri arttı. Maçosunuz ve maço bir hava yayıyorsunuz. En son ihtiyacımız olan şey!

Biraz özeleştiri de yapmak gerekirse, ben de bir zamanlar Türkiye sevdalısının düştüğü psikolojik duruma düşmüştüm. Onu tam olarak eski sevgilimin beni terketmeden önceki halime benzetiyorum ; Narsisizmin ve bencliğin dibi! Allah düşürmesin.

Ama Türkiye sevdalısı da, sonunda benim gibi hanyayı konyayı görecek ve kimsenin vazgeçilmez olmadığını anlayacak. Ama şimdi anlamıyor, kim ne dese boş. Anneannem de beni uyarmıştı, ben de onu uyarıyorum "Alma mazlumun ahını, çıkar aheste aheste..."

Bu aşk ta kes yapıştır artık montaj bir aşktır.

Boşanmak istiyoruz, anlamıyor. Belli ki öldürmeden bırakmayacak.

Tapeleri dinlerken de erkeklerin küfürlü ve pis konuşmalardan ayrıca miğdem bulandı. Erkekler kadınların yanında nispetten daha az küfürbaz olduklarından tam olarak alışık olduğumuz bir durum değildi.

Yakın çevremdeki bazı erkek arkadaşlarım gibi Türkiye sevdalısı da tam bir laf cambazı ve demogoji ustası. Ama biz yer miyiz? Yemeyiz! Sen istediğin kadar lafı dolandır, laf istersen tuvalete gitsin gelsin, yemezler.

En yakın arkadaşımın 2 yaşındaki küçük kızı annesinin iphonenunu kullanabildiği için küçük parmağıyla açıp açıp tapeleri dinledi.

Türkiye sevdalısı en son Kurt Seyit ve Şura dizisini hemen arkasından televizyona çıkıp "Biz Kürdü Kürt olduğu için değil, Aleviyi Alevi olduğu için değil, yaradılanı yaradandan ötürü...." dediği an artık kulaklığı fırlatıp attım!

Batı Alman feministlerinin son araştırmalarına göre, 15 ila 18. yüzyıllar arasında Avrupa'da 2. Dünya savaşı sırasında öldürülen yahudilerin sayısı kadar (6 milyon) kadın, cadı avı adı altında katledilmiş. Ama tarihçiler, söz konusu kadın olunca zahmet edip saymamışlar bile. Sadece 20,000 infaza Benedikt Carpzov imza vermiş. Tarihçi Gerhard Schormann'a göre bu, savaş zamanı hariç insanlarin diğer insanlar tarafindan en büyük katliamı.

SEÇİM SONUÇLARININ ANLAMI AKP'NİN NÜFUS PATLAMASI YAŞIYOR OLMASI OLABİLİR Mİ?

AKP'li bir adama, "Acaba sorun liderinizin içine düştüğü "morukluk sendromu" olabilir mi?" diye sorduğumda bana çok kızdı. "Bir gün sen de yaşlanacaksın." dedi.

Morukluk sedromu: *Belli bir mevkiye ve belli bir yaşa gelmiş erkek kimselerde görülen bir tür kompleks. Bu kompleksin dışarıya vurumu; böbürlenme, kaybı kabullenememe, aşırı duygussallık, bir ayağı çukurda olmanın getirdiği kafa karışıklığı.*

Türkiye sevdalısı"Benim zaten twitter'a ayıracak zamanım yok!" dedi ve seçime bir kaç gün kala Twitter'ı ardından da Youtube'u kapattı.

Sosyologlar AKP'nin Türkiye'yi bir şirket gibi yönettiğini, bu şirketin CEO'sunun da Recep Tayyip Erdoğan olduğunu daha önce söylemişlerdi.

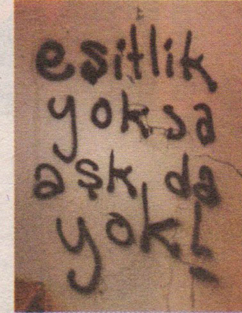
(http://www.bianet.org/bianet/siyaset/150303-demokrasi-paketi-ve-musteri-memnuniyeti)

Türkiye sevdalısı bana kalırsa Twitter'ı kapatarak ve zaten çıkmış bir kapatma kararını sahiplenerek şirketinin gücünü gösteren iyi bir reklam yapmış oldu.

Amaç hem moral bozmak hem de Twitter en hızlı haberleşme aracı olduğundan geniş çapta bir örgütlenmeyi engellemekti. Böylece Twitter'ın ve Youtube'ın yasaklı olduğu bir seçim yaşadık ve bütün dünya buna tanık oldu.

Olan biraz da müzik hayatımıza oldu. Tüm dinlediğimiz müzik kanalları youtube bağlantılı olduğundan evdeki CD'ler tekrar ortaya saçıldı. Yarısının içi boş çıktı. Massive Attack gibi albümleri tekrar dinlenmek zorunda kaldık.

Türkiye sevdalısı "Bugün yeni Türkiye'nin düğün günüdür, yeni Türkiye'nin kuruluş günüdür derken tam olarak ne demek istediğini anlamadık. Sonra yeni Türkiye niye? "Aynı..." partiye oy vermedik mi?

Bugünlerde aklıma hep Türkiye sevdalısının "Gidin ormanda yaşayın!" demesi geliyor. Biz gideriz ormanda yaşarız ama, sana da buraları yedirtmeyiz canım!

Fethullah Gülen hoca'nın 2008 yılında rahatsızlanıp öldüğü ve yüzünün de bir CIA ajanına nakledildiğine dair söylentiler dolaşıyor. Bir DNA testi yaptırması şart.

Muhtarin hayatı, sandık görevlisinin hayatı derken demokrasi dünyasının değişik aktörlerini yakından tanıma fırsatı bulduk. Ben de bir kaç saat kızlı erkekli müşaitlik yaptım.

Çuval demokrasisi. Ekolojik bir seçim yapmak mümkün değil mi? Vatandaşlık numarasıyla?

Elini kağıtla kesen, kollarını kaldırmaktan yorulan ve biraz kestiren sandık görevlileri gördüm. Çok yoruldular. Vardiyalı çalışsalardı ne olurdu? Biz insanların günde o kadar saat çalışmasına karşıyız ama AKP'li partililere sorsan "bayıla bayıla" çalıştılar. Evet, bayıla bayıla ama kelimenin sözcük anlamıyla.

Bir ara ben de yanlışlıkla ışıkları kapadım. Sırtım düğmeye değdi.

Elektriklerin uzun süreli kesildiği yerlerde sayım heralde tam bir korku filmini andırmış olmalı.

Matemetik mühendisliği okuyan bir gence matematik açısından seçimleri nasıl değerlendiriyorsun diye sorduğumda "En büyük hakaret Bilal Erdoğan'ın oraya çıkmasıydı" dedi.

AKP'ye oy veren hemşerilerime sesleniyorum :

Niye AKP'ye oy verdiğinizi biliyorum,

Laiklere güvenmiyorsunuz.

Hırsızsa da olsa hem çalışkan hem tanıdık diyorsunuz.

Hep elitler mi çalacak?

Sizin o çok beğendiğiniz beyaz Türkler

Tansu Çillerler, Kemal Dervişler ne yaptı bu ülke için? diye soruyorsunuz.

Haklısınız.

Türkiye'nin en karanlık dönemi bu değil elbet.

Seçim günü arada hala DYP'ye oy verenler çıktı. Kodluyorum dedi sandık görevlisi :

Diyarbakır

Yozgat

Pırasa

Pizza mı?

akşamsefası

Her şey bundan 14 yıl önce başladı...

Ayça Çalkoparan

Ortaokuldaydım. Öğle teneffüsünde yemek yemek için okul merdivenlerinin trabzanlarından kayarak, kantine ulaşmaya çalışıyordum. Aniden voleybol takımının koçu, durdurup benimle konuşmak istediğini söyledi. Odasına gittik.

"Kulakların ve ellerin vücuduna oranla çok büyük Ayça, bunun farkında mısın?" diye sordu. Gerçekten de öyleydi. Kulak meselesine pek girmek istemiyorum fakat hayal meyal hatırlıyorum, büyük dedemin kulakları 90 cm falandı sanırım. Bizim ailede genetik.

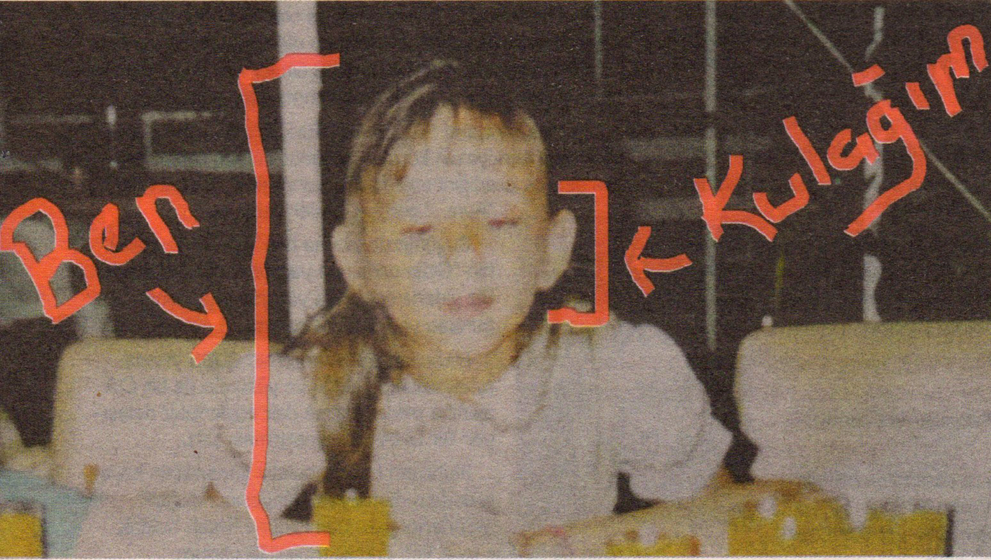
"Ne oldu ki?" diye sordum. "Ben ellerine baktım mı anlarım, sen ilerde çok uzun boylu bir kadın olacaksın, seni bizim takıma almalıyız!" dedi. 4 saniye içinde, ilerde uzun boylu bir kadın olacağıma ikna olmuştum. 72 yaşına geldim hala 164 santimetreyim fakat bir gün uzun boylu bir kadın olacağıma olan inancımı asla yitirmedim...

"TAMAM!" dedim. Madem uzun boylu bir kadın olacağım neden voleybol oynamayayım ki? Yarın, adını vermek istemediğim bir spor kulübünde antrenmanlara başlayabileceğimizi söyledi.

Ertesi gün, ilerde uzun boylu bir kadın olmayı garantilemiş biri olarak büyük bir sevinç ile yola koyuldum. Şirin şortum, örük yaptığım saçlarımın üzerine ters taktığım turuncu kasketimle, adını vermek istemediğim spor kulübündeydim. Sahayı ikiye bölüp bir tarafında kızları, diğer tarafında ise erkekleri çalıştırıyorlardı. Orada bulunan en küçük kişi bendim. Gerek boyut, gerekse yaş olsun. Çeşitli ısınma hareketlerinden sonra herkes ikişerli ayrılıp parmak pas çalışmaya başladı. Parmak pas çalışmaya başladıktan yaklaşık 4 dakika sonra benim topum erkeklerin tarafına kaçtı. Hülya Koçyiğit koşuşumla çok zarif ve heyecanlı bir şekilde topumu almaya gittim. Erkekler takımında, tahminlerime göre 12 metre boya sahip, zenci bir çocuk vardı. Topumu almak için eğildiğimde sol taraftan bana doğru gelen bir şeyin yaklaştığını hissettim. Kafamı kaldırıp baktığımda zenci çocuk, sıçrayıp attığı smaçı henüz sonlandırmış, top bana doğru yol almaya başlamıştı ve yaklaşık 20 salise sonra yüzümde patladı. O 20 saliseyi slow motion bir şekilde 20 dakikaymış gibi yaşadım. Böylelikle yüzümde patlayan top sayesinde ilk bilinç kaybımı da tecrübe etmiş oldum. Benim 4 katım büyüklüğünde ebata sahip bir erkeğin bastığı smaç yüzümde bitmişti. Yere yapıştım.

Yüzümü yıkamam için beni apar topar tuvalete götürdüler. Aynaya baktığımda turuncu şapkam kafamda yamuk duruyordu. Saçlarımın örüğü bozulmuş... Ve yüzümün sol tarafı kırmızı ile mürdüm eriği moru arasında kalmış bir renkte. Ağlayarak adını vermek istemediğim spor kulübünü terk ettim.

4 dakikalık voleybol kariyerimden sonra o gün spora küsmüştüm... Bir daha asla içinde sporsal aktivite barındıran bir girişimde bulunmamaya ant içtim...

14 Yıl Sonra...

Karanlık bir cuma sabahına gözlerimi açtım. Bir hava, ancak bu kadar basık olabilirdi. Uykulu gözlerle telefonuma baktım. 8 aydır cevap beklediğim, Türkiye'nin en büyük şirketlerinden biri, pazartesi sabah 9.00'da beni mülakata çağırdığını gösteren bir mail atmıştı. Mailde yanımda getirmem gereken bir takım resmi evraklar listelenmiş, en sonuna da "NÜFUS CÜZDANINIZIN ASLINI YANINIZDA BULUNDURMAZSANIZ ASLA MÜLAKATA KATILIMINIZ GERÇEKLEŞMEYECEKTİR" yazmışlardı. Nüfus cüzdanıyla ilgili herhangi bir problem yoktu, diğer istenen evrakları tamamlayabilmek için öğle tatilinin bitmesini bekleyip evden çıktım, 3 farklı resmi kuruma gittim. 3 saat içerisinde tüm evraklarımı ve nüfus cüzdanımı dosyalayıp, salondaki masanın üzerine koydum. Öğlen 15:00 sularında tüm işlerimi bitirmiştim.

Eve geldiğimde heyecandan yerimde duramıyordum. Mülakat nasıl geçecek, nelerden bahsetmeliyim diye telaşlı telaşlı ayna karşısı provası yaparken, gözüm birden banyodaki tartıya takıldı. "Kaç kilo oldum ben acaba?" sorusunun ardından kendimi tartının üzerinde buldum.

En son tartılışımın ardından tam 4 kilo almışım!

Sinirlerim bozuldu. Evin içinde bir o yana bir bu yana yürürken mülakatta neler yapacağımı mı düşüneyim, aldığım 4 kiloyu mu? Allah canımı alsa da kurtulsam!!!

Yaşadığım 10 dakikalık gerginliğin ardından, radikal bir karar aldım. 14 yıllık yeminimi bozmak için daha ideal bir gün olamaz! Hemen eşofmanlarımı ve spor ayakkabılarımı giydim. Yanıma sadece nüfus cüzdanımı ve az miktar bir para koyabileceğim, küçük bir cüzdan aldım, cebime koydum. Ardından adını vermek istemediğim bir semtin sahiline doğru yola çıktım. Hava, saat 15:30 olmasına rağmen, sanki akşam 21:00 rengindeydi.

Yürümeye başlayalı 20 dakika oldu. Sadece kendimin duyabileceği şekilde sesli konuşarak, mülakatta söyleyeceklerimi tekrarlıyor, bir yandan da tempolu bir şekilde yürüyordum. Ağzım kurudu, yolun karşısındaki büfeye geçip su alayım dedim. Karşıdan karşıya geçmek için ışıklarda beklerken, koşuya çıkmış, uzun boylu ve epey yapılı bir adam, yanlışlıkla sert bir şekilde bana çarptı. Ben sarsılırken, beyefendi hiç beklemeden yolun karşısına geçip hızlanarak koşmaya devam etti. İlk bi' kızdım, sonra neyse dedim, teri soğumasın diye durmamıştır. Hem bugün benim şanslı günüm!

Işığın yanmasını biraz daha bekleyip yolun karşısına geçtim. Büfeye girip, dolaptan bir su aldım, ödeme yapmak için kasaya gittim.

Elimi cebime attığımda cüzdanım yoktu. Gözümün önüne, bana çarpıp hiç bakmadan koşmaya devam eden adam geldi. Yere oturdum ve düşünmeye başladım. Adam o bacaklarla koşmaya devam ettiyse, şuan çoktan Yeni Zelanda' ya varmıştır. Çıkıp aramanın hiç alemi yok.

Neyse ya dedim zaten çok para koymamıştım içine. Kalkıp büfeciye olayı anlattım, suyun parasını sonra vereceğimi söylerken gözümün önünde nüfus cüzdanım belirdi. O esnada ettiğim zincirleme küfürlerin yaratıcılığı karşısında, büfeci abi parlayan gözlerle bana bakıyordu.

Oradan çıktığımda saat 16:00 sularıydı. Artık nüfus dairesine gidemem, kapanmasına çok az kalmış. Zaten oraya gidecek 1 kuruş param da yok.

Büfeci abi arkadan seslendi "KARAKOLA GİT KARAKOLA!!"

Karakola gitmek tek çaremdi. En yakın karakolun kafadan 2 kilometre mesafede olduğunu biliyordum. Koşar adımlarla karakola yürümeye koyuldum. Yolda yağmur yağmaya başladı.

Karakola vardığımda hala yağmur yağıyordu ve benim artık ıslanmayan tek bir noktam bile kalmamıştı. Karakolun önünde, sobalı güvenlik kulübesinde oturan polis, ne için geldiğimi sordu. Ağzım dilim birbirine yapışmıştı. O nüfus cüzdanına ulaşmam gerekiyor!

"BENİM NÜFUS CÜZDANIM ÇALINDI." dedim. Memur Bey, "Nasıl çalındı?" diye sordu. Bu arada o kulübede, ben dışarıda hala ıslanıyordum. "YÜRÜYÜŞ YAPIYORDUM" dedim. "ANİDEN BİR ADAM ÇARPTI, SONRA BAKTIĞIMDA CÜZDANIM YOKTU!" İmalı bir şekilde güldü. "80 LİRALIK CEZAYI ÖDEMEMEK İÇİN NE GEREKİYORSA YAPARSINIZ DEĞİL Mİ?" dedi. "Ne cezası Memur Bey, benim o nüfus cüzdanına ulaşmam gerekiyor!" dedim. "GÜNDE SİZİN GİBİ 100 KİŞİ GELİYOR BURAYA, NÜFUS CÜZDANLARINI KAYBEDİYORLAR, CEZA ÖDEMEMEK İÇİN ÇALINDI SÜSÜ VERİP YALANDAN TUTANAK TUTTURUYORLAR. BİZ ARTIK İNSAN SARRAFI OLDUK BAYAN, GİDİP CEZANIZI ÖDEYİN HAFTAYA ÇIKARTIRSINIZ" deyip, ardından sinirli sinirli beni içeri almayacağını söyledi.

2 dakika boyunca gözlerimi ayırmadan kendisine baktım. Yavaş yavaş yeşil bir canavara evrildiğimi hissediyordum. Ağzımdan alev çıkartarak "BENİM O KİMLİĞE ULAŞMAM LAZIM!!" dedim. Gözlerimden fışkıran lazer ışınlarının da etkisiyle, memur bey "AMAN İYİ BE" deyip, içeride nereye gideceğimi tarif etti.

Binadan içeri girdiğimde buranın karakol olmadığına dair bir takım şüpheler duymaya başladım. Bina Tarlabaşı'ndaki eski, en üst katı perukçu olan korkutucu binalara benziyordu. İçeride tek bir insan yoktu ve daracık bir labirent gibiydi. Adamın bana tarif ettiği yeri bulmaya çalışırken dar merdivenlerde sivil birini gördüm. Ne taraftan gitmem gerektiğini sordum, alt kata inin dedi.

Bir alt kata indim. 2 oda vardı ve ikisi de karanlıktı, kimse yoktu. Bir alt kata indim. Mis(!) gibi kokan bir tuvalet vardı. Karanlıktı ve kimse yoktu. Bir alt kata daha indim. Orası da boştu ama aşağıdan ışık geliyordu. Herhalde orası dedim. Ve yarım merdiven daha indim.

Demir bir kapı vardı. Kapının arkasında da sivil biri oturuyor. Nefes nefese kalmış ve sinirden ağlamaklı bir ses tonuyla kapıya yaslandım. "Merhaba benim içeri girmem gerekiyor" dedim. "Nasıl yani?" dedi adam. Ya dedim, böyle böyle, çaldı adam benim kimliği, benim o kimliğe ulaşmam lazım. "Buradan çıkartamazsın ki kimliğini." dedi. "Sadece tutanak tutarlar burada. O tutanak da bir işe yaramaz, ceza ödememeni sağlar o kadar, nüfus müdürlüğüne gitmen lazım senin" diye açıkladı.

Delirmiş gibiydim artık.

"Neden bu kadar acele istiyorsun ki kimliği?" diye sordu. Pazartesi günü gideceğim mülakatı anlattım. "Bu kadar üzülme ya, git yukarıda tutanak tuttur, mülakata o tutanakla git, alırlar" dedi. "Sonuçta resmi bir şekilde beyan ediyorsun çalındığını." diye ekledi.

Haklısınız, dedim. Merdivenleri göstererek, gitmem gereken yeri tarif etmesi için "Nasıl çıkacağım buradan?" diye sordum "VALLAHİ BİLMİYORUM Kİ BENİ DE AMCAOĞLU GELİP ÇIKARTACAK HAHAHA" dedi.

O an kendisinin polis olmadığını anladım. Demir kapının arkasında oturuyor olması ise şimdi anlam kazanmıştı. Hiçbir şey söylemeden çıktım. Çıkarken de kendi kendime gülmeye başladım. 2 saattir sivil polis diye nezaretteki adamdan akıl alıyorum. Nezaretleri, hep daha karanlık yerler olarak hayal etmişimdir. Dizilerde falan hiç öyle aydınlık değil, ne bileyim ben!

Yukarı çıkıp tutanak tutturmam gereken odayı buldum. Polise tutanak tuttururken hala gülüyordum. Ay dedim sinirlerim bozuldu memur bey.

Dönerken, eve gittiğimde öderim diye düşünerek durdurmaya çalıştığım hiçbir taksici durmadı. Hala yağmur yağıyordu ve eve kadar yürüdüm.

Pazartesi günü mülakata, nezaretteki adamın söylediği şekilde gittim. Kabul ettiler.

Toplam 24 dakikalık spor kariyerimin her anı, acı ve keder doluydu. 14 yıl sonra tekrar deneyeceğim.

Vahşi Cazibe

feyhan güver

Ayşe Duygu Yavuz

KİMSE ÖLDÜRÜLMEYİ HAK ETMEZ!

Bir ay önce Özge isimli üniversiteli bir gencin, eski erkek arkadaşı tarafından otobüste katledildiği haberini gördüm. Ne olup bittiğini daha detaylı takip etme gayreti içindeyken katil erkek arkadaşın otobüsten kaçıp intihar ettiğini öğrendim. Bu olay üzerine kadın cinayetleri tekrar lanetlenirken diğer yandan Özge'nin okulda çok başarılı bir öğrenci olduğundan söz ediliyordu. Bu derslerde başarılı olma vurgusunu çok yadırgadım. Özge başarılı olmasaydı öldürülmeyi hak edecek miydi? Yine Ali İsmail Korkmaz'ın ölümünden sonra annesinin Ali'nin huzurevlerini ziyaret eden duyarlı bir çocuk olduğunu söylediği görüntüleri aklıma geldi. Berkin ise ekmek almaya gitmiş bir çocuktu. Elbette bu gençler sosyal duyarlılıkları olan bildiklerimizin yanında belki bilmediğimiz pek çok alanda başarılıydılar. Ne var ki öldürülüşlerinin arkasından bu yönlerine dikkat çekilmesinin bir alt metni olmalıydı. Ben bu noktada toplumsal ahlakın sorgulanması gerektiği kanısındayım.

2014 belediye başkanlığı seçimlerinde sonuçlar açıklandıkça Türkiye'nin ahlaki çöküşe sürüklendiği ileri sürülmüştü. Başka bir deyişle de ülkenin ahlaki konusunda endişe duyulduğundan söz edilmişti. Dini bütün bir hükümetin nasıl olur da bu denli çalıp çırptığına hayret edilmiş, gerçek dindarlığın böyle olmadığının altı çizilmişti. Demokrasi cinayetinde pek çok örneğe ev sahibi olma şerefine nail ülkemizde iktidar karşıtı partilerin söyleminde "Efendiler gerçek din öyle değildir, böyledir" gibi bir söylem var. Adeta muhalefet de kendini muhalif olduğunun temel paradigması ile inşa etme saçmalığı içinde bulunuyor. Oysa ki madem bir karşı duruş var bu noktada neden biz daha dindarız kurgusu hakim anlamış değilim. Dahası anlayamadığım bu nasıl bir ahlak anlayışı ki başarısız, "hayırsız" ve ateist olduğunuzda öldürülmemeniz için her türden mazereti sıfıra indirgemiş oluyor. Özge başarısız bir öğrenci olsaydı da öldürülmemeliydi. Ali İsmail Korkmaz hiçbir duyarlılığı olmadan sadece kendisi için yaşayan bir genç olma ihtimalinde de öldürülmeyi hak etmezdi. Berkin bir yetişkin olsa da öldürülmemeliydi.

Bu ahlaki kurgu nasıl bir mantığa/mantıksızlığa dayanıyor ki aynı oranda demokrasi de çökmüş oluyor? Sadece çoğunluğun önördüğü kriterlere uygun çerçevede olumlu birer figürü temsil edenler en kabaca tabiri ile yaşamayı hak ederken neden çoğunluğun dışında marjinal bir hayat sürenler yok edilebilsin ki?

Bu demokrasi sınavında temcit pilavı gibi tekrarlanan ahlaki değerlerde yozlaşma fikri neyi temsil ediyor? Ahlak nedir? Bu ülkede varolabilmek dahası yaşama hakkına sahip olabilmek için toplum yararına hizmet etmek mi gerekiyor? Bu çocuklar öldürüldü. Hepimizin içi kan ağladı ve bu telafisi olmayan bir durum. Bu çocuklar iyi özelliklerine rağmen katledildi söylemindense bu çocuklar ne yaparlarsa yapsınlar yaşamayı hak ediyor söylemi daha demokratik olmaz mıydı?

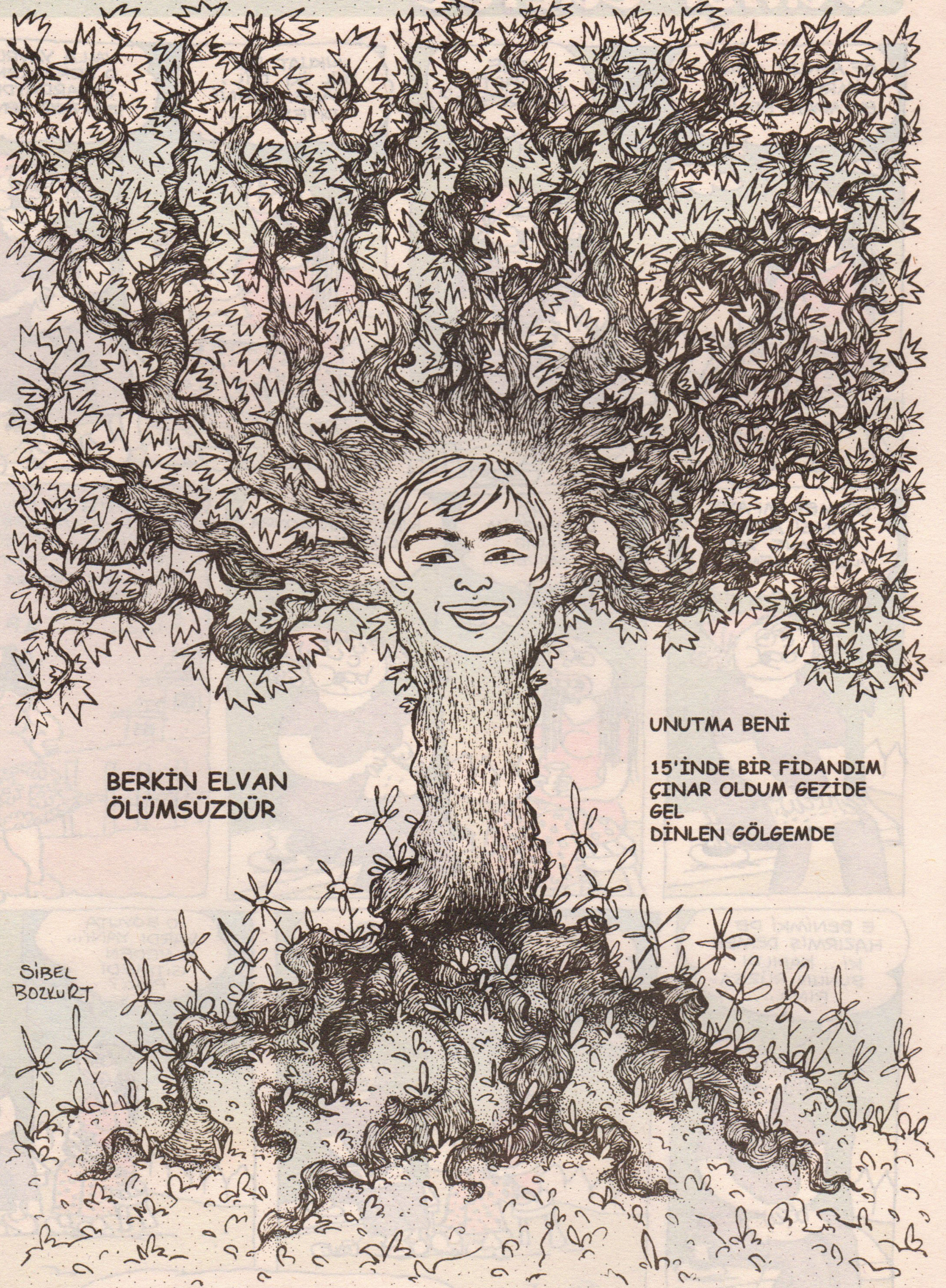
Ahlak denilince aile kurumu akla geliyor. Bu noktada dahi birinin canını yakmadığı halde sırf kendi hayatını, kendi bildiği gibi birey olma bilinciyle yaşayan insanlar evlatlıktan reddediliyor. Oysa bir insan farklılığının bedelini dışlanarak ödememelidir.

Bazen farklı bir şey inşa etmeye inanıyorsak daha cesur biçimde karşıt güçten bütünüyle bağımsız bir söylem geliştirmek farz oluyor. Mutlak iktidarı yıkmak, demokrasiyi müjdelemek için belki de her şeyden önce ahlaki değerlerimizin bütününü gözden geçirmemiz gerekiyor. Berkin Elvan ekmek almaya gitmeseydi de öldürülmeyi hak etmiyordu. Tutun ki polise taş attı sapanıyla bunun ne mahiyeti var? Tutun ki çocuk değildi. Tam da burada acımızı yaşarken dahi zorba gözlere açıklama yapma ihtiyacı ne berbat bir histir. Mağdur taraf, kusurlu bulunanın aslında ne kertede bu sistemde ideal olduğuna dair ikna yarışına girmemeli. Bırakın şu ahlak zırvalığını, bırakın insanlar acılarını yaşasınlar. Yaşama hakkı elinden alınmış bir insanın kabahati aykırı olması, hakkını araması olmamalıdır. Hatta bu örnekte hiçbir kabahati olmamalı. Biz çocuklarımızı her hâlleriyle bağrımıza basarken bu akılsızlar da artık iktidarın tuzağına düşüp onun ayıplayacağı noktaları törpülemek zorunda kalmamalı. Gerçek bir karşı iktidar kendini mevcut olandan farklı tanımlamalıdır. "Ben daha ..." yarışına girmemelidir.

Özetle, hiç kimse en kapsayıcı hâliyle toplumun genelinden daha farklı bir yaşam idealine sahip olmasından ötürü öldürülmeyi hak etmez. Kimse koruma kalkanlı polise karşı kendini savunduğunda -ki cana kastetmek yoktur- öldürülmemelidir.

AĞAÇLAR

Sibel Bozkurt

Akşamsefası

RAMIZE ERER

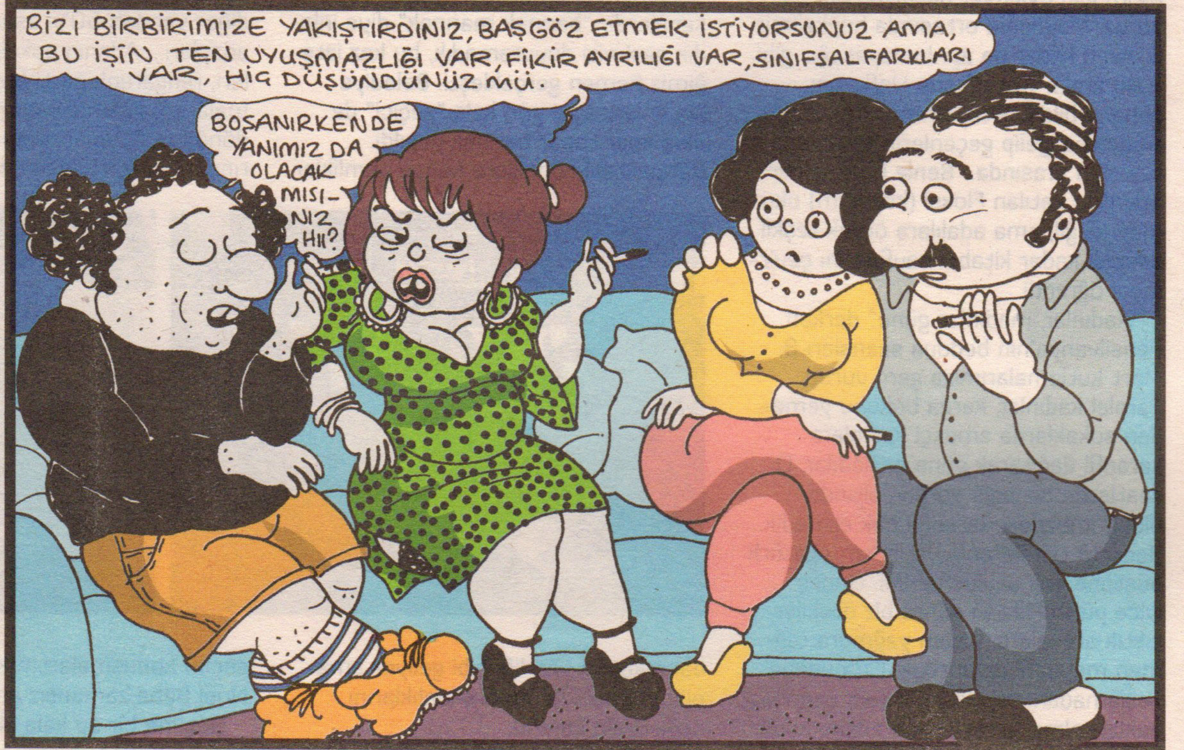
ramize.erer@leman.com.tr

Akşamsefası

SOKAKLAR TERAPİ MERKEZİMİZ

KATİNA KARANİKOLA
Gökçeada / İmbros

İmroz'un bir grup kadını "alışmış kudurmuştan beterdir" sendromu yaşıyor şu sıralar. Ben de dahilim bu cemaatin içinde. Elimizin hamurunu silkeleyip "Gezi"ye bir çıkış yapmışız, bundan böyle eve giremez olduk. Ada, ada olalı meydanlarda ilk kez bunca eylemi, coşkuyu bir arada görüyor. Bizim için eylemler bitmiyor, bitirmiyoruz. Meydanın ortasında heykelimiz dikilene kadar da ayrılamayacağız gibi.

Bu aralar Kütüphane Haftasını bahane bildik, kitaplarımızı meydanda okuyoruz; gelip geçenlerin şaşkın bakışları arasında. Benle birlikte her etkinliğe katılan Floksi (köpeğim) okumayı değil, ama adalılara örnek teşkil edecek kadar kitabın sayfalarını çevirmeyi öğrendi.

"Kadınlar, madınlar günü" derken Pensilvanya'nın beddua seansları 8 Mart kutlamalarımıza gem vurdu. Paralel kadınlar, karga bokunu yemeden sokaklarda emekçi kadınlara karanfil dağıtarak güne başladılar. O saatlerde biz hala yorgan altında olduğumuzdan, karanfili hak etmedik. Bacılara tek karanfil verilirken Atatürk büstüne çok sayıda verildi. Güneş iyice yükseldikten sonra biz ötekiler çıktık arenalara, yağan yağmura rağmen meydanı doldurduk. Çurçunaya başlamadan; erkeklere "kadın üzerinde hakları olma hakkı"nı yok edene kadar mücadeleye devam edeceğimizi, onları yerden yere vurarak anlattık. Sonra her dilde söylenen şarkılar, türkülerle coştuk, coşturduk... Erkeklerin aleyhine atılan bunca slogandan sonra hiçbir şey olmamış gibi, kadınlardan çok erkeklerin coşması, halaylarda başı çekmeleriyle vurdumduymazlıklarını, gamsızlıklarını bir kez daha ilan ettiler. Meridyenler ise paralel ve ötekilerden ayrı "paşaları" ile birlikte hanım hanımcık akşam yemeği yiyerek 8 Martı kutladı!

Beddualardan kurtulma duasıyla kısa sürede tekrar bir araya gelmeyi başardık. Bu kez coşmak, eğlenmek için değil karalara bürünüp öfkemizi belirtmek için... "Bilyeli çocuk"tan ölüm haberini alır almaz, bir anda, dumanla haberleşerek meydanda büyük bir kalabalık seli oluşturduk. İçimiz yandı, gözyaşlarımız sesiz aktı... Söyleyecek laf bulamadık, ağıtlardan başka....

Ada gündemini boş bırakmamayı görev edindik ya! Gündem de boşluk olunca kendimiz yaratıyoruz. Sahipsiz hayvanlar düştü aklımıza, barınak diye döküldük sokaklara. Arzumuz adada boş boş gezen kedi, köpekleri de katmaktı yürüyüşe ama nafile. Alçak kediler! Espri yapmıyorum, bir anda kayboldular... Eylemimizi köpeklerle, trafonun dışında kalan iki kedi ve bir tavşanla yaptık biz de. İroniye bakın ki senelerdir "barınak marınak" diye inledik sesimizi duyuramadık, bu kez istediğimiz hemen gerçekleşti. Belediye seçimlerine iki gün kala "geçici" de olsa apar topar barınak yapıldı. Barınaktaki köpeklere konan yemlikler

bana koyun yemliği gibi geliyor ama olsun. Köpekler de alışkanlıklarını değiştirsin canım!

Yasakların yasak olduğu, biber gazının girmediği adamızda İlk kez Newroz ateşi yaktık...İçine ateş düştü. Kutlamanın yapılacağı alana toplanmaya, hafiften halaylar çekilmeye başlanmıştı ki yanı başımızda oturan Floksi dehşetle irkildi, kaçmaya başladı. Yanına gittiğimizde acı ve korkuyla titriyor, "sol yanı" kanıyordu. Ne olduğunu anlayamadan Floksi'nin yarasını tedavi ettirmek için ayrıldık. Geri geldiğimizde aynı şekilde dört kişinin daha yaralandığını öğrendik. Destan yazmak isteyen zat pompalı tüfekle kuş avlar gibi meydanın ortasında bizleri avladı!

Bu hasta ruhlu genç bir an önce yakalanıp ruh ve sinir hastalıkları sağlık kurumuna teslim edilmeli diye düşünüyorum. Newroz mağdurları devlet hastanesinde tedavilerini yaptırdıktan sonra geri gelerek ateşin etrafında soğukkanlılıkla halaylara devam ettiler. Yaralananlardan 11 yaşındaki küçük Hasan, acısını bile anlamadan etrafa neşe saçtı. Olup bitenler kargaşaya, paniğe meydan vermediği gibi sükunetle Newrozu kutladık. Yaşadığımız olay kanımızı dondurduysa da Newroz ateşinden yükselen ateşler gönlümüzü ısıttı...

SEÇİM NOTLARI

Seçim sürecinde ada Ankara'yı üçe katladı. Bir yandan Belediye adayları, diğer yandan 50'yi aşan muhtar adayları... Adanın sokakları ve caddeleri, rengarenk parti bayraklarıyla, flamalarıyla "çamaşır asma" festivaline dönüştü. Dört partinin seçim arabalarından bangır bangır seçim şarkıları, seçim konuşmaları, rekabet derken; Noel Baba zamansız geldi!

Seçime bir ay kala aksakallı, lacivert kostümlü, al kırmızısı kravatlı seksenlik bir dede çıkıverdi karşımıza. Boş bulduğu köşelere ipler bağlayıp fotoğraflarını asarken gelen geçenlere kendini tanıtıyordu. Saadet Partisi'nden aday olmaya gelmiş Mürsel Amcamız...

Ada Saadet'i tanımaz, Saadet adayı bilmez... Amcamız hep güler yüzlü, seçimi kazanmış kadar rahattı. Söylediğine göre emekli olduktan sonra her seçim dönemi, bir yer seçer oradan belediye başkanlığına aday olurmuş. Bıkmadan, usanmadan, umudunu yitirmeden dolaşan amca seçime dört gün kala meydandaki pastaneye geldi. Öncesinden konuşmuşluğu olan masaya yaklaşarak "seçim konuşmamı hangi gün yapsam?" diye sordu. O esnada masada oturanlardan adanın gizli valisi Strati, "Cumartesi günü AKP'nin adayı hazır insanları toplamışken, kürsüyü de kuracak, sen de çık vre!" dedi. Mürsel Amca, Strati'nin zekasına hayran kaldı ve teşekkür ederek ayrıldı.

Ayın 29'nda meydana ellerinde kağıtlarla gelmiş, sabırla AKP adayını dinledikten sonra "kürsüye yönelmiş ben de konuşacağım" diye. Kürsüyü toplamaya başlayan AKP'li gençler kendi bayraklarının, dövizlerinin altında konuşamayacağını anlatarak uzaklaştırmışlar. Az sonra zaten propaganda yasağı da geldiğinden Mürsel Bey seçim konuşmasına yetişemedi, ama akşam gemisine yetişti. Adada oy kullanma hakkı olmadığından gece yolculuğu yaparak sabaha karşı İstanbul'a gitmiş, erkenden oyunu kullanarak aynı gün tekrar adaya gelmiş. Seçim sonuçlarını da adada takip etti.

Bir ay boyunca kaldığı otelden ayrılırken hesabını çıkartan görevliye, otelde misafir olduğunu para ödemeyeceğini söylemiş. Görevli otel sahibine durumu anlatınca "ne yapalım... kiminin parası, kiminin duası" diyerek yolcu etmişler. Saadetli amca, teselli ikramiyesi on bir oy alarak; saadetle adadan ayrıldı.

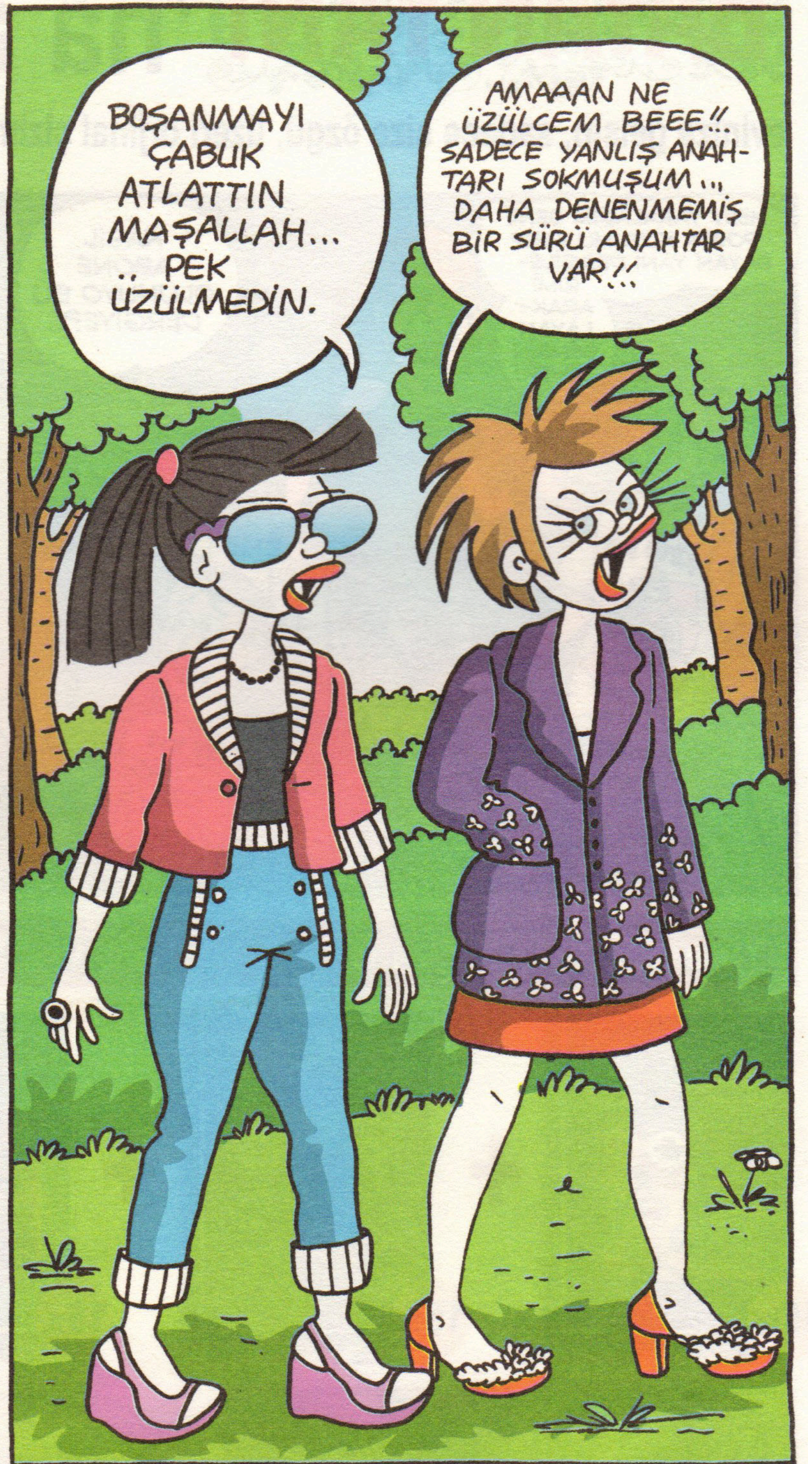
Mahallemdeki beş muhtar adayından favorim Kemal Birlik'ti. Geçen seçimlerde de adaylığını koyan Kemal, evindeki gizli muhalifin baltalaması sonucu üç oy alabilmişti. Gizli muhalife "muhtar karısı olacaksın" diyenlere; "Allah pelasunu versun sakun oy vermeyun" diyerek kazanmaması için canla başla çalıştı. Bu seçimlerde hazırladığı afişlerle yenilgisini seçimden önce ilan etmesine rağmen oyumu ona verdim. Birlik'in seçim afişinde şöyle diyordu:

"Hepinize selam olsun.
Bir kerecik desteğiniz bana olsun.
Allaha emanet olun.
Hoşça kalın...
Şimdi Birlik zamanı."

Hoşçakal Kemal. Gözün arkada kalmasın...

Akşamsefası

BAYAN YANI'na abone olun

evinize gelsin, sadece size özgü, üzeri orjinal çizimli ve çanta veya tişört de hediye...

- Tişört veya fabrikasyon değil el emeği, göz nuru, organik kumaştan çanta hediyeniz olacak...
- Bu tişört veya çantanın üzerinde sevdiğiniz çizerin sadece size özel orjinal çizimi olacak... (Çizerleri siz belirleyeceksiniz. Kampanyanın bu kısmını çok sürdürebileceğimizi zannetmiyoruz, süresi sınırlı olacak acele edin.)
- Zamlardan etkilenmeyeceksiniz.
- Bayii, market dolaşıp ayacıklarınızı yormayacaksınız.
- Bayan yanı günlerinin pastalı kekli misafiri olacaksınız...

Abonelik Bedeli (12 Ay)
Yurtiçi: 50 TL
Avrupa: 40 Euro
Amerika: 50 Dolar
Uzakdoğu: 70 Dolar
Abonelik işlemleri sorumlusu:
Asiye ULUDAĞ
0.212.292 94 50-51

15TL

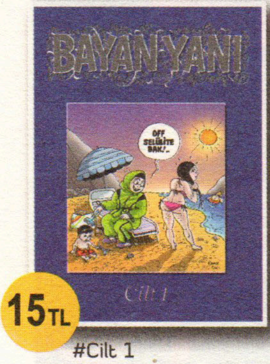
#Sinemor Albümü

15TL

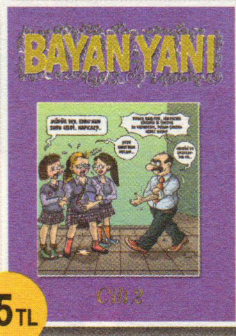
#Evlilik Albümü

Yine postayla bütün Bayan Yanı arşivi ciltler, t-shirtler, saatler, Sinemor ve Evlilik albümleri

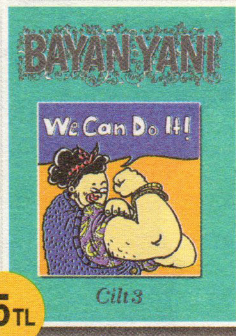

15TL #Cilt 1

+

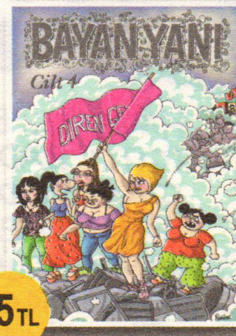

15TL #Cilt 2

+

15TL #Cilt 3

+

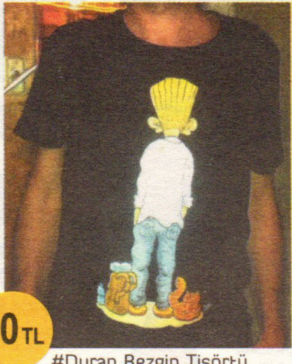

15TL #Cilt 4

Her biri 15 TL + 5 TL kargo ücreti. 100 TL'lik alışverişe kargo ücretsiz.
(Yurtiçi için geçerlidir)

20TL #Diren Gezi Tişörtü

20TL #Duran Bezgin Tişörtü

20TL #Sudan Korksak Tişörtü

20TL #Che Tişörtü

Banka dekontunu 0212 245 38 06'ya faxlamanız veya adres ve telefon bilgilerinizi bayanyanidergi@gmail.com'ye mail atmanız yeterli olacaktır.
(Tişörtler için beden belirtmeyi unutmayın!)

BANKA HAVALESİ İÇİN HESAP NUMARALARI

T. İŞ BANKASI GALATA ŞUBESİ (1388) 14438
TL IBAN NO: TR66 0006 4000 0011 3880 0144 38

T. İŞ BANKASI GALATA ŞUBESİ (1388) 10242
EURO IBAN NO: TR24 0006 4000 0021 3880 0102 42

T. İŞ BANKASI GALATA ŞUBESİ (1388) 10238
USD IBAN NO: TR35 0006 4000 0021 3880 0102 38

BAYAN YANI

Nisan 2014-04
Aylık yaygın süreli yerel yayındır

BD Basın Yayın Tic. Ltd. Şti. adına
Sahibi ve Yazıişleri Müdürü
Tuncay Akgün

Renklendirme Editörü
Fikret Özdemir

Tasarım
Mehmet Ferit Alanman

Fotoğraf Zafer Aknar

Abonelik Asiye Uludağ
0.212.249 91 13

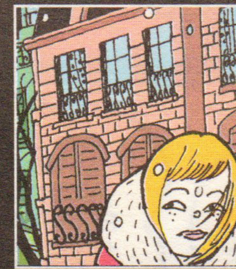
ADRES: Firuzağa Mahallesi Defterdar Yokuşu No: 19/1A Cihangir-Beyoğlu/IST -
TEL: 0212 292 9450
FAX: 0212 251 5754
BASKI: LeMan Ofset
Tel: 0212 858 0093 **GENEL DAĞITIM:** DPP A.Ş.

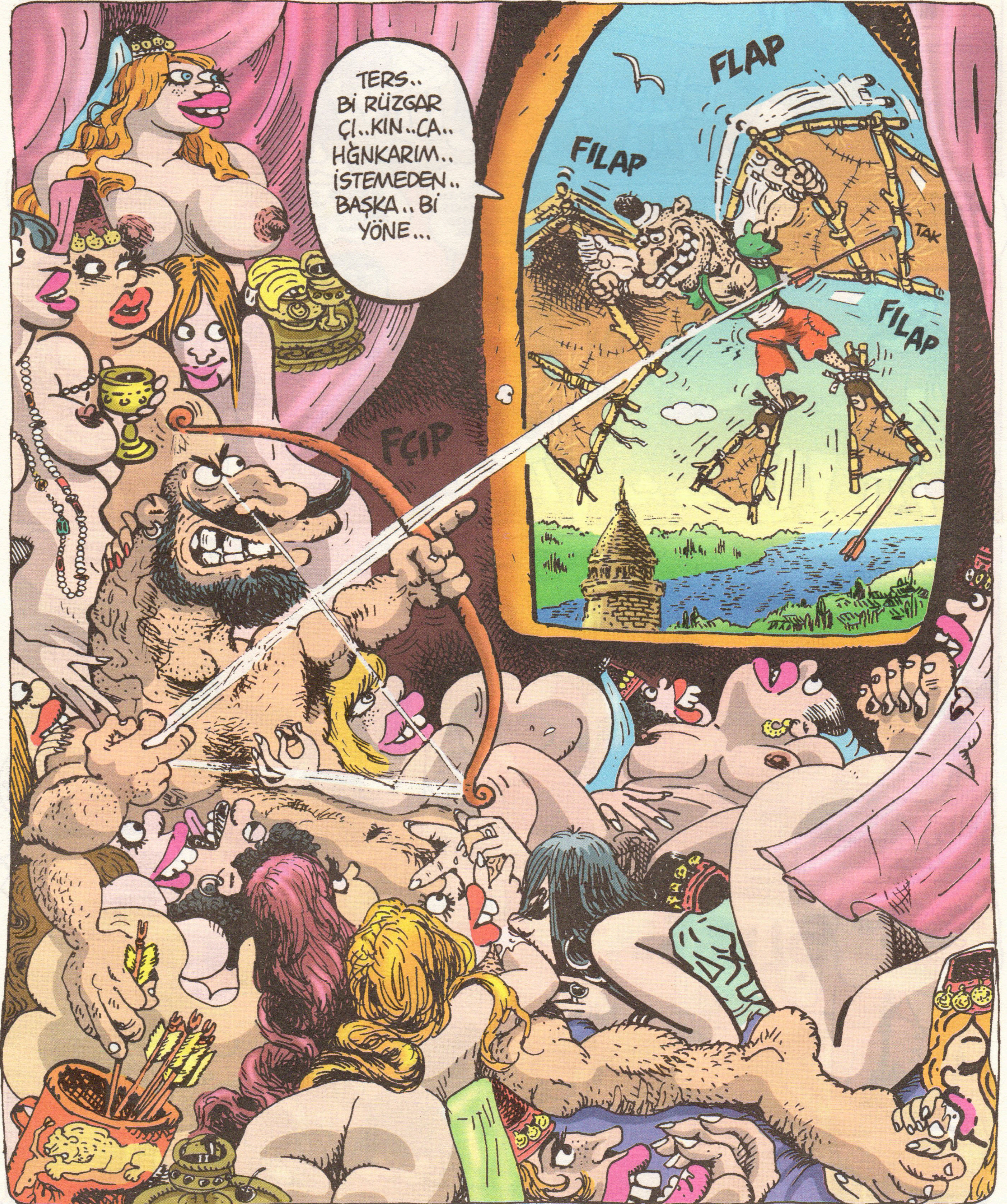

Bayiilerde

harem

TUNCAY AKGÜN & KEMAL ARATAN

Yaşam Koçu Afet

feyhan güver

Akşamsefası